

SADRŽAJ

• IZLOŽBE •

1. IZLOŽBENI KALENDAR	2
2. IZLOŽBENI KALENDAR ČLANICA EE SAVEZA	2

• IZ UDRUGA •

3. JUBILEJ - Povodom 80 godina postojanja	4
4. DUMŽ "Fauna" IVANEC, Dobor mi došel prijatelj	5
5. Izložba u Belišće	7
6. XII. Međugradska izložba malih životinja, Vrpolje '04	7
7. Jesenski sastanak "strukturaša" Belišće 12.09.2004.	10
8. Beljevina obilježila godišnjicu	12
9. Nova članica Hrvatskog saveza	12
10. Uzlet čazmanske "Grlice"	13

• AKTUALNO •

11. Premjera u Hrvatskoj, Viroovitica 31.07.2004.	14
12. Priznanje posavske kukmaste kokoši Dugo Selo, 12. rujna 2004.	17
13. Seminar sudaca ocjenjivača EE-Saveza Mađarska, Heviz 17.-19. rujna 2004.	18
14. Specijalizirani klub sisačkih prevrtača u Njemačkoj	20

• GOLUBARSTVO •

15. Obiteljska tradicija uzgajanja malih životinja	22
16. Dvostruki prvak Europe s birmgenskim prevrtačem	25

• PERADARSTVO •

17. Japanska svilena kokoš	27
18. Morka (Nmnidameleagris) glasni susjed	28
19. U potrazi za našom zametnutom pernatom baštinom	29
20. CITES Konvencija o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka	31
21. Fazani	32
22. Samo strpljenjem do rezultata	34

• KUNIĆARSTVO •

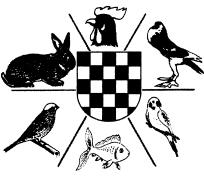
23. Novi Hrvatski standard za kuniće 2004.	37
24. Havana kunić	39
25. Uzgoj kunića	40

• OSTALO •

26. Gricka grane, obožava lješnjake	42
27. Prijavnica za 13. Državnu izložbu	44

• OGLASI •

28. OGLASI	46
------------	----

IZLOŽBENI KALENDAR

1. Bilje.....30. - 31. listopad 2004. god.
2. Belišće.....06.- 07. studeni 2004.god.
- 3. Križevci 1. državna izložba mladih.....06. - 07 studeni 2004. god.**
4. Đakovo «MLJ».....12. - 14. studeni 2004. god
5. Čepin.....19. - 21. studeni 2004. god.
- 6. Zagreb 13. državna izložba.....26. - 28. studeni 2004. god.**
7. Bizovac.....10. - 12. prosinac 2004. god.
- 8. Donji Miholjac «Specijalka kingova»..10. - 12. prosinac 2004. god.**
9. Karlovac.....03.- 05. prosinac 2004. god.
10. Lepoglava.....10. - 12. prosinac 2004. god.
11. Sisak.....10. - 12. prosinac 2004. god.
12. Donja Dubrava.....18. - 19. prosinac 2004. god
13. Čazma.....17. - 19. studeni 2004. god.
14. Zabok.....17. - 19. prosinac 2004. god.
15. Kneginec.....17. - 19. prosinac 2004. god.
16. Branjin Vrh.....17. - 19. prosinac 2004. god.
17. Nedelišće.....31. prosinac. - 02. siječanj 2005. god.
- 18. Virovitica 2. državna hrvatskih pasmina..14. - 16. siječanj 2005. god.**
19. Ivanec.....07. - 09. siječanj 2005.god.
20. Kutina.....21. - 23 siječanj 2005. god
21. Velika Gorica.....28. - 30 siječanj 2005. god.
- 22. Kaptol «specijalka paunaša i perikera»..04. - 05. veljača 2005. god.**

IZOŽBENI KALENDAR ČLANICA EE SAVEZA

1. **Danska** Fredericia.....08. - 09. siječanj 2005. nacionalna izložba golubova
2. **Njemačka**
Hannover..... 30. - 31 listopad 2004. izložba mladih golubova i peradi Leipzig.....03. - 05 prosinac 2004. nacionalna izložba peradi i golubova
Sinsheim.....10. - 12. prosinac 2004. nacionalna izložba golubova
3. **Francuska**
Limoges.....27.- 28. listopad 2004. izložba gol. i šampionat mondena
Bort les Orgues.....27.- 28. studeni 2004. nacionalna izložba golubova Chambery.....11. - 12. prosinac 2004. izložba golubova
Niort.....22. - 23. siječanj 2005. izložba golubova

4. **Velika Britanija**
Doncaster.....04. - 05. prosinac 2004. nacionalna izložba golubova
5. **Italija**
Udine.....23. - 24. listopad 2004. god. nacionalna izložba golubova
6. **Srbija i Crna Gora**
Novi Sad.....05. - 07. studeni 2004. god. izložba mladih životinja
Novi Sad.....11. - 13. veljača 2005. god međunarodna izložba
7. **Nizozemska**
Utrecht.....14. - 16. listopad 2004. god. ornithophilia
Enschede.....10. - 12. prosinac 2004. god ONETO sve sekcije
Zuidlaren.....05. - 08 siječanj 2005. god. nordshow- sve sekcije
Den Hag.....14. - 16. siječanj 2005. god Aviculture- sve sekcije
8. **Norveška**
Arendal.....27. - 28. studeni 2004. god jesenska izložba golubova
Stavanger.....21. - 23. studeni 2005. god. nacionalna izložba golubova
9. **Austrija**
Wels.....11. - 12. prosinac 2004. god. nacionalna izložba svih sekcija
10. **Hrvatska**
ZAGREB**26. - 28. studeni 2004. god. 13. državna izložba**
11. **Švedska**
Malmo.....05. - 07. studeni 2004. jesenska izložba
Göteborg.....20. - 22. siječanj 2005. god. nacionalna izložba golubova
12. **Švicarska**
Bern.....07. - 09 siječanj 2005. god nacionalna izložba sve sekcije
13. **Slovačka**
Nitra.....04. - 05. prosinac 2004. god. nacionalna izložba sve sekcije
i europska za engleske gušane
14. **Slovenija**
Gorna Radgona.....26. - 28. studeni 2004. god. nacionalna izložba sve sekcije
15. **Češka**
PRAG.....**12. - 14. studeni 2004. Europska izložba**
16. **Mađarska**
Nagyatad06. - 07. studeni 2004. nacionalna izložba mladih
Monor.....10. - 12. prosinac 2004. nacionalna izložba golubova
Kakucs.....18. - 19. prosinac 2004. izložba peradi

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Udruga uzgajatelja malih životinja «Zagreb 1925» jako dugo djeluje i jedna je od najstarijih udruga uzgajatelja malih životinja u ovom dijelu Europe. Počeci djelovanja udruge sežu u daleku 1925. godinu, kada se prvi puta pojavljuje pod nazivom «Društvo uzgajatelja golubova i ptica pjevica u Zagrebu».

Tako se 27. studeni 1925. godine bilježi kao datum rođenja ideje nekolicine entuzijasta o stvaranju društva ljubitelja ptica pjevica s ciljem njihove zaštite i pomoći u preživljavanju, iako je već davno prije postojala ideja o društvu, ali do društva nije došlo.

U Maksimirskom perivoju spomenute godine sastaje se inicijativni odbor za osiguranje društva. Odbor dogovara konstituirajuću skupštinu na kojoj se određuje privremeni odbor s ciljem da odredi pravila ponašanja i da izvrši pripremu za prvu skupštinu.

Prva pravila društva potvrđena su 16. ožujka 1926. godine, a glavna skupština održana je 21. ožujka 1925. godine nakon čega Društvo počinje s javnim radom.

U svom dugogodišnjem postojanju i djelovanju društvo je mijenjalo ime i s obzirom na svoj sastav i interes za uzgajanjem malih životinja. Vezano uz to vrijedi znati da je 1929. godine društvo djelovalo pod imenom «Društvo uzgajatelja golubova, ptica pjevica i kanarinaca», a godine 1936. tada već na svojoj desetoj izložbi izlaže pod

J U B I L E J

Povodom 80 godina postojanja

nazivom «Društvo ljubitelja i uzgajatelja peradi, kunića, golubova, ptica pjevica i papigica». Pod ovim imenom društvo djeluje sve do 1950. godine, kada se osnivaju dva srođna društva «Društvo za uzgoj čistokrvne peradi, kunića i golubova» i «Društvo za zaštitu ptica pjevica i uzgoj kanarinaca, papigica, egzota i akvarijskih ribica».

Ovakav način organiziranja i djelovanja društva nije značio prestanak komuniciranja, već i nadalje zajedno organiziraju izložbe na kojima izlažu svoje eksponate.

Prva javna društvena izložba održana je u Zagrebu uz izložbu cvijeća, a uz veliku pomoć «Zagrebačkog zbora», pod pokroviteljstvom ondašnjeg gradonačelnika Heinzla i to 23. 26. listopada 1926. godine. Ova izložba ostvarila je veliki moralni i materijalni uspjeh i imala je ogroman odjek u gradu Zagrebu i šire.

Potaknuti velikim interesom i radom članova počinje se studiozno prilaziti uzgoju, te se počinju organizirati i stručna predavanja, što još više širi interes za uzgojem. Prvo takvo predavanje održao je priznati zoolog prof. Dr. Fink na temu «O postanku ptice»

U kasnijem razvoju društva, sedamdesetih godina, kada društvo broji i do 220 aktivnih članova uzgajivača, počinju se osnivati sekcije pojedinih uzgoja.

U ovako svjetloj tradiciji postojanja i djelovanja društva, na što su posebno i s pravom ponosni članovi današnje Udruge, svakako da su postojali i pojedinci koji su stvorili i bili nosioci društvenih zbivanja kroz njegovu

povijest. Tako moramo spomenuti utemeljitelje (Budimir Medvedić, Makso Schlesinger, ing Robert Deutsch, Aleksander Miklenić, Josip Hertmann, Josip Ajvas i Izidor Blau). Isto tako treba spomenuti danas živeće, a veći dio i sada aktivnih članova Udruge koji svojim radom doprinose razvoju i boljitu ove Udruge (dr. Košutić Branko, Dugina Viktor, Vuletić Duško, Vučković Milan, Pavičić Josip, Jurković Ivan, Čordašić Dubravko, Tunuković Ivan, Golubić Branko, Vrbat Ivica, Lokner Mirko, Jakuš Ivan, Dekanić Emil).

Udruga je od svog osnutka pa do danas organizirala 79 redovnih godišnjih izložbi i nekoliko revijalnih koje su polučile izvrsne rezultate. Među njima su i Državne izložbe koje su okupile rekordan broj izlagaca i eksponata.

Ovim osvrtom ističe se bogata povijest i svjetla tradicija Udruge «Zagreb 1925», a isto tako i nesebičan rad i entuzijazam njenih članova, kako prethodnih, tako i sadašnjih.

Udruga danas broji cca 80-ak članova od kojih je oko polovica aktivnih. Želim istaći da Udruga povodom 80-e jubilarne godišnjice svog postojanja i aktivnog djelovanja, u ovoj izložbenoj sezoni 2004/05. točnije 26. do 28. studenog 2004. godine priprema XIII Državnu i z o ž b u , k o j a c e b i t i međunarodnog karaktera i ujedno pozivam članove svih udruga da u što većem broju sudjeluju u toj značajnoj manifestaciji kako bi uveličali takav jedan veliki događaj i doprinijeli razvoju uzgoja malih životin

Emil Dekanić

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

DUMŽ «Fauna» IVANEC, Dobro mi došel prijatelj

Željko i Franjo kod svojeg pleha s kotlovinom

Bile su to prve riječi dobrodošlice svima onima koji su pristigli u subotu 19. lipnja 2004. god. na prijateljsko druženje s članovima «Faune», koje se održalo kod Ribičkog doma u Ivancu. Naslovne riječi «dobro nam došel prijatelj» čule su se od domaćina, a i u pjesmi mužikaša «Brajdaša», koji su goste dočekali svirkom i pjesmom. Među prvima pristigli su dužnosnici Hrvatskog saveza uzgajatelja malih životinja: J. Toplak, V. Pavin, B. Beram i Z. Sušenka, a potom članovi društva «Pajdaš» iz Delnice, njih oko 40. Po silasku s autobusa, makar umorni od puta, «pajdaši» su zaplesali. Malo kasnije pristigli su i naši prijatelji iz Slovenije DGMŽ «Ptuj», njih 30-tak. Sve goste domaćin je dočekao zagorskom šljivovicom, kuku-ruznim kruhom i solju, dok se miris kotlovine rasprostro sve naokolo. Članovi «Faune» sa svojim suprugama, njih 60, bili su već od ranih jutarnjih sati na nogama. Svatko je radio prema zaduženju i rasporedu tajnika B. Lončara i predsjednika A. Basarića.

I dok su muzikaši s

predsjednikom i tajnikom dočekivali goste, u pozadini su dečki i puce radili punom parom.

Nadalje, ljubazni domaćini smještaju goste pod nadstrešnicu gdje su cijeli dan uživali u debeloj hladovini uz zagorske specijalitete i gemište. Naravno, nije izostala ni slavonska rakija, koju su donijeli naši prijatelji B. Beram i Z. Sušenka. I dok su se gosti još smještali, neki su već zaplesali, a tajnik saveza V. Pavin krenuo je u razgledavanje

izložbenih panoa koje je domaćin postavio ovom prigodom.

Po dolasku Slovenaca uslijedio je pozdrav svim gostima te svim uzvanicima podjela suvenira od gline «malo srce», ali od srca.

Pod nadstrešnicom su se potom svi postupno dobro upoznali, razmijenili poneko iskustvo iz uzgoja životinja, uživali u kotlovini i gemištima, dok su neumorni Delničani zaplesali.

Slijedilo je sportsko rekreativno natjecanje u trčanju i vreći, ribolovu, potezanju užeta, imitiranju uzgojnih životinja, ružđenju kukuruza te ples s balonima

Voditelj natjecanja bio je Branko Lončar, sudac Ivan Bakarić, a nagrade je podijelio predsjednik društva Adolf Basarić. Sve ekipe dobine su jednaku nagradu plakete Grada Ivanca iz davnih vremena, samo što je na njima pisalo koje su mjesto osvojile. I nakon uzbudljivog natjecanja nastavilo se s druženjem pod nadstrešnicom uz dobar grah, koji su pripremili zagorski kuharski meštri Stjepan

Jedan od panoa posljednje državne izložbe u Ivancu

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Bajsić i njegova supruga Dragica. Naravno, dobri i hladni gumišti nisu izostali, a ples se nastavio uz dobre mužikaše «Brajdaše», sve do navečer.

I tako svi smo se lijepo zabavljali, tijekom cijelog dana uz kojekakve dogodovštine do 17 sati kad nas Delničani napuštaju. Pred njima je, kako su nam rekli, duže putovanje do kuće pa nas napuštaju. Domaćin ostaje sa Slovencima uz druženje i ples sve do navečer. I što još kazati nego, po mišljenju svih sudionika konstatirati: bilo je to lijepo druženje koje će se nastaviti iduće godine u Delnicama i Ptuju.

Branko Lončar

Ptujčan Šibila pozuruje svoju partnericu gđu Štumberger u vreći

Ptujčani u poteznu užetom s Delničanima

"Pajdašice i pajdaši" znaju se veseliti

▲ Tajnik Hrvatskog saveza V. Pavin
namješta fotoaparat
za slikanje izložbenih panoa koji su
ga impresionirali

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Izložba u Belišću

Čobanac će biti priređen i ove godine

Ove godine Udruga za uzgoj i zaštitu malih životinja «Belišće» organizira izložbu malih životinja u sklopu 120 godišnjice Grada i kombinata Belišće, u svom već poznatom terminu od 6. do 7. studenog ove godine.

Kako je ovo posebna prigoda i veliki jubilej, organizatori će ovu izložbu nastojati učiniti sadržajnijom, bogatijom i atraktivnijom, te poziva uzgajatelje malih životinja, koje će čekati mnoga iznenađenja i posebne nagrade, da svojom nazočnošću i izlaganjem svojih životinja sudjeluju u obilježavanju ovog velikog jubileja Belišća.

Predsjednik udruge Belišće
Boško Beram

Boško Beram

XII. MEĐUGRADSKA IZLOŽBA MALIH ŽIVOTINJA, VRPOLJE '04

Članovi udruge iz Vrpolja

Evo prošla je točno godina dana od zadnje izložbe malih životinja u Vrpolu. Od 31. siječnja do 01. veljače 2004. godine u prostorijama Doma kulture "Stjepan Radić" u Vrpolu već tradicionalno je i ove godine ugostio brojne golubove, perad i kuniće. Svojim velikim zalaganjem članova udruge kao i brojnim pokroviteljima ova izložba poprima tradicionalni karakter. Rijedak je slučaj da se cijela izložba organizira od strane

sedmorice članova koji su svojim radom i odricanjem pridonijeli ovoj već tradicionalnoj izložbi. Predsjednik izložbe je ove godine bio: prečasni Pavlo Šrajer, dekan. Naveo bi da je i prečasni Pavlo Šrajer pomagao pri organizaciji, slažeći gajbe i sve ostale poslove oko izložbe.

Odaziv uzgajivača na ovogodišnjoj izložbi bio je prilično dobar. Ljubitelji životinja i svi oni koji su posjetili ovogodišnju izložbu mogli su vidjeti popriličan broj izložbenih eksponata. Zadnji dan izložbe organizirana je prodaja životinja "pijaca", gdje su se okupili ljubitelji životinja iz cijele Slavonije.

Najbrojniji su bili kao i obično golubovi kojih je ove godine bilo 290. kom., zatim po brojnosti

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Poslije ocjenjivanja izložbe u Vrpolju

perad 61 izložbena kaveza, dok je kunića bilo 32 kom.

Na izložbi su ocjenjivali male životinje sudci delegirani od Saveza hrvatske i to za golubove: Ivica Žulj(rukovoditelj suđenja), Željko Ač, Duško Balatinac, Zvonko Belavić i Krešimir Bošković; za perad Kazimir Vujević i za kuniće Nenad Kovač. Organizator je i ove godine osigurao vrijedne i brojne nagrade. Šampionski naslov osvojili su sljedeći uzgajivači sa eksponatima:

GOLUBOVI:

Mađarski domaći- Mate Vinarić,

Sl. Brod

- Đuro Babaić, Vrpolje

Francuski kočiz- Zvonko Belavić, Đakovo

Njemački izložbeni- Željko Dukić, Vrblje

Indijska Lahora- Stjepan Babić, Vrpolje

Florentiner- Vinko Opačak, Čepin

Njemački dvočubi dobošar- Damir Stanić, Ruščica

Kovrdavi golub- Ivan Sekereš, Đakovo

- Šandor Markoš,

Darda

King- Božo Hozigler, Vuka

- Ivan Volarić, Sl. Brod

- Petar Marković, Osijek

Pomeranski gušan- Luka Kljaić, Sl. brod

Podvinje

- Saša Vrkljan,

Sl. Brod

Engl. vel. gušan- Josip Medved, N. Mikanovci

Norvić gušan- Ivica Žulj, Đakovo
Eng. patuljasti gušan- Ivica Grgić, Tenje

Gušan- Marko Gačarić- V. Kopanica

Brnski gušan- Pavo Ratković, Sl. Brod

- Zvonko Valentin,

Đakovo

- Luka Đuđik,

Budrovci

Paunaš- Mirko Matić, Đak. Satnica

- Pero Carević, Đak.

Satnica

- Slavko Ereš, Đak.

satnica

Opatica- Josip Maričić, Đakovo

- Blaž Bosnić, Sl. Brod

Kineska mevica- Miroslav Sabo, Sl. Brod

Blondineta- Ivica Crčić, Jarmina

Južnonjemački letač- Andrej Mandarić, Višnjevac

Budimpeštanski ogledalasti- Vlado Jakovac, N. Gradiška

Pomeranski gušan na izložbi

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Solnoški letač- Ivan Kavali, Sl. brod

Staparski golub- Josip Kavali, Sl. Brod

Pertl gačasti- Duško Balatinac, Višnjevac

Engleski tipler- Marko Gačarić, V. Kopanica

Pismonoša- Ivica Dukić, Vrbje
- Zlatko Rendulić, V.

Kopanica

Autohtone pasmine golubova:

Slavonski gačan- Josip Stanko, Đak. Satnica

- Ivan Nemet,

Đak. Satnica

brodski prevrtač- Andrija Vukelić, Bukovljе

Sisački prevrtač- Franjo Ač, Osijek

Dalmatinska zimovka- Željko Ač, Osijek

- Stjepan

Babić, Vrpolje

PERAD:

Brama jarebičasta- Željko Vuk, Tomašanci

Plimut rok- Rudika Marguš, Čepin

Biserka- Miroslav Gillinger, Ivankovo

Kokinkina- Jakob Vujević, Osijek

Fenix- Stevo Geci, Tenje

Dijamantni fazan- Boško Beram, Belišće

KUNIĆI:

Novozelandski bijeli- Ivan Petak, Semeljci

Veliki bijelo opaljeni- Stjepan Babić, Vrpolje

Kastorex- Marijan Šimičić, Vrpolje

Krešimir Bošković

Sudci u Vrpolju

Volijera s fazanima

Šaboi na izložbi

Par brama

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Jesenski sastanak «strukturaša» Belišće 12. 09. 2004.

Poslije službenog dijela sastanka

Udruga hrvatskih uzgajatelja strukturnih golubova svoj jesenski sastanak održala je ovaj puta u Belišću, a domaćin, uz suradnju kolega članova uzgajatelja iz Belišća i Valpova je bio predsjednik «kluba paunaša» Božidar Špoljarić. Za članove Udruge bila je to prilika da porazgovaraju o uzgojnoj sezoni, da pregledaju ovogodišnji uzgoj domaćina i da dogovore i utvrde sve pojedinosti oko organizacije «specijalke» koja će se održati u Kaptolu, 05. veljače 2005. god. uz ocjenjivanje eminentnih sudaca specijalista iz Njemačke. Kako je pred nama izložbena sezona, valjalo je dogоворити i koje izložbe će posjetiti, kao i na kojima će organizirano nastupiti.

Sastanku su bili nazočni i gosti iz Mađarske, predsjednik Kluba iz Nagyatada sa suprugom, koji je uručio pozive hrvatskim uzgajateljima za sudjelovanje na nacionalnoj izložbi mladih golubova u Nagyatadu, čiji su oni

organizatori, te član strukturaša Imre Nagy

Kako se i očekivalo, poslije službenog dijela sastanka, druženje i golubarenje se nastavilo do kasnih

Mladi paunaši

poslijepodnevnih sati uz nezaobilazni slavonski čobanac i dobru kapljicu. Slijedeći sastanak dogovoren je u Kaptolu koji je organizator «specijalke» i to već idućeg mjeseca, kako se ništa nebi prepustilo slučaju i kako bi obavili završne pripreme za izložbe.

Vladimir Pavin

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Članovi i gosti za stolom

Branimir Vujević studiozno promatra
mladog paunaša

Mladi paunaši Božidara Špoljarića

Domaćin je imao pune ruke posla

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Beljevina obilježila godišnjicu

Udruga «Slavuj» Beljevina obilježila je jednu godinu svog rada. Sa zadovoljstvom mogu konstatirati da su se dobro snašli u toj novoj situaciji, jer se na godišnjoj skupštini okupio dobar broj uzgajivača, a što je najveselije, nigdje još nije bilo toliko mlađih, od djece do momaka, koji žele biti uzgajivači,

što je vrlo radosno.

U uvodnoj riječi, predsjednik je pozdravio sve nazočne članove i predstavnike susjednih udruga.

Izvijestio je skupštinu da je Udruga, od osnutka do danas, održala jednu ocjenjivačku izložbu malih životinja i dvije revijalne, a također su u osnovnoj

školi, za dan zaštite životinja, održali smotru malih životinja.

Gosti iz susjednih Udruga su zahvalili na pozivu, dali punu podršku radu Udruge i zaželjeli uspešan rad u narednoj godini.

Zvonko Sušenka

Nova članica Hrvatskog saveza Nedelišće, 26. 09. 2004. god.

Na sjednici Izvršnog odbora Hrvatskog saveza udruga uzgajatelja malih životinja, koja je održana u Nedelišću, na dnevnom redu se našla i molba za prijem u članstvo Saveza novoosnovane Udruge uzgajatelja malih životinja

«Turopolje» iz Velike Gorice. Naime Udruga «Turopolje» osnovana je 05. 06. 2004. godine i u međuvremenu se već registrirala, pribavila svu potrebnu dokumentaciju i već se i praktički svojom aktivnošću uključila u rad Hrvatskog saveza,

te je jednoglasno donesena odluka da se udruga primi u članstvo, a odluka se upućuje Skupštini Saveza na kojoj će se predstaviti predstavnici udruge «Turopolje». Dobro došli u naše članstvo.

Vladimir Pavin

Članovi udruge Turopolje iz Velike Gorice

Sa osnivačke skupštine koja je bila odlično posjećena

• IZ UDRUGA • IZ UDRUGA • IZ UDRUGA •

Uzlet čazmanske «Grlice»

Kunići na izložbi u Čazmi

Udruga uzgajatelja malih životinja grlica iz Čazme, iako mlada sa svega četiri godine samostalnog rada i pet priređenih revijalnih izložbi, organizirala je prvu međupanjsku i međugradsku ocjenjivačku izložbu malih životinja. Izložba je održana u Sportskoj dvorani teniskog kluba u Čazmi, 18. do 21. prosinca prošle godine, pod pokroviteljstvom Grada Čazme. Tom izložbom, najvećom do sada ikad održanoj u tom malom moslavačkom gradiću, ljubitelji i uzgajatelji malih životinja doprinijeli su obilježavanju velikog jubileja 777 godine Čazme.

Bilo je izloženo 45 kunića, 160 golubova, 24 volijere peradi i 28 krletki ptica. Primjerke je izložilo 32 izlagača iz Ivanić Grada, Sv. Ivana Zeline, Bjelovara, Križevaca, Siska i Čazme.

Kao organizatori dobili smo od izlagača sve pohvale za lijepo uređen i prikladan prostor u kojem je izložba održana te su mnogi požalili što nisu pokazali više svojih primjeraka životinja.

To nam je dalo poticaj da i potkraj ove godine organiziramo izložbu takvog značaja sa namjerom da postane tradicija, što bi ujedno bio cilj i omasovljenja naše udruge.

Pod nazivom Grlica, udruga je osnovana 2.000. godine na inicijativu desetak članova, koji su među dvadesetak članova, glavni oslonac svih aktivnosti. Male životinje čazmanskih

uzgajatelja, naročito kunići, golubovi i perad, dobro su poznati po kvaliteti i uzgajateljima drugih gradova, gdje su naši primjerici bili izlagani više puta.

Na izložbi u Bjelovaru, u siječnju ove godine na Prvom kuničarskom kupu, članovi Grlice osvojili su treće mjesto.

Redovna godišnja i izborna skupština održana je potkraj veljače i staro je vodstvo, predsjednik Ivan Molnar, tajnik Željko Živica i blagajnik Davor Svetličić dobilo jednoglasno povjerenje da udrugu vodi uspješno i dalje

Željko Živica

Detalj sa izložbe

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

Premijera u Hrvatskoj Virovitica 31 07. 2004. god.

Na zamolbu mog kućnog prijatelja Martina Mayera da napravimo pokazni let golubova prevrtača u Hrvatskoj, odmah sam dobio potvrđan odgovor te smo odmah utvrdili i termin. To je bio 31. 07. 2004. god., jedan od rijetko slobodnih vikenda zgušnutog kalendarja natjecanja uzgajivača koji u sezoni natjecanja prijeđu i do 6 000 kilometara. Od ove godine je na njihovom adresaru i Hrvatska. Da li će to biti svake godine, ovisi o Hrvatima i osnivanju jednoga ovakvog kluba koji bi trebao biti član EFU (Europskog saveza prevrtača) u kojem je gospodin Werner Kneidl, također gost u Hrvatskoj, predsjednik, a gospodin Martin Mayer vođa leta, a iste funkcije obavljaju i u klubu u Austriji.

Nadajmo se, jer Hrvatska je

Werner Kneidl sa droperima

zemlja prevrtača!

Puno hvala domaćinima,
članovima Udruge «Golub»
Virovitica i Hrvatskom savezu na

organizaciji ovog premijernog
pokaznog leta.

Marino Živković

*Posjetilje s punom pozornošću
promatraju let golubova*

Droperi na transportnom kavezu

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

Golubovi poslije leta

Golubovi za Darka Glumca iz Virovitice

Poslije leta golubovi se spremaju uskočiti u krletku

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

Prijedlog obuke dropera

Za obuku dropera su pogodne sve pasmine golubova koje su po prirodi mirne i nerado lete te po mogućnosti svijetli golubovi. Sa obukom se počinje još dok su golubovi mlađi u gnijezdu. Starošću od dva tjedna uzima ih se svakodnevno po minuti iz gnijezda kako bi naviknuli na uzgajivača. Kada su mlađunci potpuno operjali ispod krila (između 3 i 4 tjedna starosti) uzima ih se od roditelja i stavlja na transportne krletke (TK), naravno iznad njih stavljaju se također krletka. Tako provedu 2 do 3 dana uz vodu i hranu koju imaju cijelodnevno, ali moramo paziti da mlađunci već sami jedu te kontrolirati voljke. Kada već sami jako dobro jedu, dobiju samo vodu cijeli dan. Tada im počinjemo nuditi hranu iz ruke koliko je moguće češće. U većini slučajeva jedu iz ruke, ali oprezno. Najbitnije je da mlađi u tom periodu jedu samo iz ruke, tako da se potpuno pripitome i da ih pri tome možemo dodirivati (milovati). Naravno, moramo paziti da ih nijednom ne

Let je završio i posljednji golub ulazi u krletku

nahranimo da su potpuno siti. Tako odgojeni golubovi, po mome iskustvu, postaju prvakasni droperi.

Prijedlog obuke letača (prevrtića)

Sa mlađim golubovima počinjemo isto kao i sa droperima. Kad vidimo da golubovi već dobro jedu, preko

dana dobivaju samo vodu. Navečer uzimamo jednog dropera koji uskače u TK (transportnu krletku) i daje mu se hrana. Mlađe golubove puštamo na TK (transportnu krletku) i oni nakon nekoliko trenutaka uskaču kod dropera i sa njim jedu. Uzgajivač treba stajati pored TK sa drugim droperom koji mu jede iz ruke. Na početku treba oprezno hraniti mlađe da se ne prejedu. Pri tome je jako bitno da TK svakodnevno postavimo na drugo mjesto. Kada mlađunci već dobro uskaču u TK, počinjemo sa slijedećim korakom. Pustimo jednog dropera na TK i puštamo mlađunce pojedinačno sa razdaljinom od 2 metra da lete na TK i potom da uskaču unutra. Kada to dobro funkcioniira, onda puštamo mlađunce sa udaljenosti od 2 metra od TK, ali bez dropera, a rupu (otvor) za uskakanje zatvorimo te pustimo mlađunce desetak minuta da sjede na TK. Potom puštamo dropera, otvaramo TK i čekamo da mlađunci uskoče. Poslije toga ih nahranimo. Pri tome vadimo dropera par puta van i sa razdaljinom od 2 metra puštamo da

Werner Kneidl doziva svoje golubove

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

polijeće do TK i uskače unutra. Nakon kratkog vremena mladunci počinju polijetati sa TK. Kod prvog polijetanja, droper koji je uvijek u ruci se pušta odmah na TK i odmah se hrani. Od toga trenutka mladunci se puštaju da lete sve duže prije nego se pusti droper. Pr tome, voda se daje tek kod kuće, ali ako trening duže traje voda se ponese i daje im se u TK.

Golubovi se moraju hraniti na «knap», dakle ni previše ni premalo jer moraju biti u punoj kondiciji da bi pokazali sve svoje vještine.

Tako naučeni mladunci ostaju kod nas i nemamo gubitaka. Ako se koji mladunac pri tome izgubi, onda ostavljamo TK do slijedećeg dana na tome mjestu ili dolazimo slijedeći dan ponovno na isto mjesto i u većini slučajeva se mladunac ponovo vraća.

Marino Živković

Na ovogodišnjoj prezentaciji posavske kukmaste kokoši u Dugom Selu, uz nazočnost mnogo uzvanika, gostiju, uzgajatelja i dužnosnika Hrvatskog saveza udruge uzgajatelja malih životinja: predsjednika gosp. Dipl.ing. Većeslava Vostrela, predsjednika sekcije za preadarstvo Krešimira Safudžića i Vladimira Čižmešije predsjednika Odbora za hrvatske izvorne pasmine objavljeno je «priznanje posavske kukmaste kokoši»

Tekst objavljenog priznanja prenosimo u cijelosti

Predmet: Priznavanje pasmine i standarda Posavske kukmaste kokoši

Osvrt na kronologiju dogadaja

Godine 1999. Udruga uzgajatelja i ljubitelja malih životinja «Mali uzgajivač» iz Dugog Sela, upućuje našem

Orijentalni prvrtaci u transportnom kavezu

Priznanje posavske kukmaste kokoši Dugo selo, 12. rujan 2004

Odboru radni standard s opisom povijesnog nastanka Posavske kukmaste kokoši kao pasmine u formiranju. Odbor uz malu korekciju prihvata navedenu dokumentaciju i predaje formiranje sekcije uzgajatelja spomenutih kokoši. Dobivamo potvrdu informaciju da je sekcija formirana i za voditelja sekcije izabran je gospodin Josip Bertinovec. Praćenjem uzgoja utvrđeno je da su formirana matična jata pravilno obilježena prstenovanjem i da je uz to vođena potrebna dokumentacija. Evidentirano je izlaganje Posavske kukmaste kokoši na 15 regionalnih izložbi, na jednoj specijaliziranoj državnoj izložbi za domaće pasmine te na pet državnih izložbi. Izložene primjerke ocjenjivali su suci prema pravilniku poželjnih rangova stručnosti i sve su

izložene jedinke bile pozitivno ocijenjene. Budući da se uzgoj tih kokoši proširio skoro na sva područja Hrvatske te da je uzgojen dovoljan broj filijalnih generacija s ujednačenim morfološkim i fiziološkim svojstvima, Odbor predlaže Komisiji za standarde izradu standarda i donosi slijedeći

Zaključak

Na temelju Pravilnika rada Odbora za hrvatske izvorne pasmine malih životinja, sukladno sa člankom 7 točka 1-8, ispunjeni su svi uvjeti za priznavanje Posavske kukmaste kokoši kao nove hrvatske pasmine malih životinja

Predsjednik odbora

Vladimir Čižmešija

Čestitke uzgajateljima «posavske kukmaste kokoši»

Vladimir Pavlin

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

Seminar sudaca ocjenjivača EE-Saveza Mađarska, Heviz, 17.- 19. rujna 2004.god.

V. Pavin, J. Toplak i J. Šimunović na seminaru u Hevizu

U organizaciji EE-saveza i Mađarskog saveza kao domaćina, u mađarskom gradiću Hevis-u, nedaleko od Balatona, u vremenu od 17. do 19. rujna, održan je seminar sudaca ocjenjivača golubova i peradi. Na seminaru su, uz veliki broj sudaca iz zemalja članica EE-saveza, bili i suci Hrvatskog saveza: Julijo Toplak, Josip Šimunović i Vladimir Pavin za golubove te Krešimir Safundžić za perad. Mađari su kao domaćini, uz primjernu i znalačku organizaciju, prezentirali petnaestak svojih pasmina golubova, a njihovi vodeći uzgajivači do u detalje i vrlo stručno elaborirali standarde i objasnili ciljeve uzgoja, kao i kriterije ocjenjivanja. Bila je to prilika da se ponovno usuglase kriteriji i približe gledišta svih sudaca ocjenjivača o pojedinim pasminama pred nadolazeću izložbenu sezonu. Naravno da je i kontinuitet prisutnosti hrvatskih sudaca na seminarima značajan i kao znak ozbiljnog rada i Zbora sudaca i Hrvatskog saveza u

cijelini i to u EE-savezu više nitko ne dovodi u pitanje, a tako trebamo i nastaviti.

Vladimir Pavin

Detalj sa seminara

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

Sudci pozorno slušaju izlaganja

J. Šimunović, J. Toplak i V. Pavin pored predstavljenih golubova

Gosp. Harald Keneman objašnjava standard debrecinskog prevrtača

Specijalizirani klub sisačkih prevrtača u Njemačkoj

Gosp. Hubert Chiomer sa sisačkim prevrtačim

Od 1999. godine, od kada se Sisački prevrtač počeo prikazivati na izložbama u S.R. Njemačkoj, stvorila se je mala, ali čvrsta skupina simpatizera sisačkog prevrtača, koji su na svim većim izložbama Njemačke izlagali svoje golubove i nekolicina uzgajatelja specijaliziranih za let.

U posljednjih pet godina registrirano je bilo 27 uzgajatelja sisačkih prevrtača, ali se nisu još svi aktivno uključili te je na osnovu otkupstini Specijaliziranog kluba, do koje je nakon intenzivnog razmišljanja u protekloj godini, došlo 24. travnja 2004. godine u Bühlertanu, mjestu pored grada Schwäbisch Hall-a, bilo naznačeno 13 uzgajatelja i uz njih još dva gosta, od kojih je jedan naš cijenjeni tajnik Hrvatskog saveza Vladimir Pavin, koji se potrudio prijeći dalek put da bi svojim prisustvom

još više podigao ugled naše autohtone pasmine. Ovim putem zahvaljujem se na njegovom odazivu, a također na kratkom govoru i čestitkama izrečenih u

ime Hrvatskog saveza

Po pravilniku Njemačkog saveza za specijalizirani klub obvezno je imati 7 osoba u upravnom odboru i ukupno 20 članova kompletne udruge. Nakon predstavljanja i upoznavanja nazočnih, prišlo se predlaganju i izboru dužnosnika te su izabrani:

Predsjednik: Norbert Kuschmann
Dopredsjednik: Martin Rössler

Zapisničar: Silvia Eisfelder

Blagajnik: Nedjeljko Kesić

Vođa uzgoja Hans-Joachim Schwarz i Petar Jekić

Nadzornik: Rasim Basalić i Uwe Noack

Nadzornik za let: Hans-Heinrich Beeckem

Sudac: Hans-Joachim Schwarz i Günther Friedrich

Počasni član: Vladimir Pavin

Nakon izbora za predsjednika kluba, Norbert Kuschmann se zahvalio na ukazanom povjerenju i sve nazočne zamolio da se nakon ovog «koraka» još više truda pokloni uzgoju sisačkog prevrtača.

Novoosnovani klub sisačkog

Golubovi komaronski i rostovski prevrtači uzgajatelja Hansa-Joackim Schwarza

• AKTUALNO • AKTUALNO • AKTUALNO •

prevrtača broji 22 člana od kojih su dvojica iz Hrvatske: Ivica Kihalić i Željko Rakarić. Ovim putem pozivam i apeliram na

uzgajatelje u Hrvatskoj da također osnuju specijalizirani klub sisačkog prevrtača koji bi okupio sve uzgajivače sisačkih prevrtača

iz Hrvatske, kako bi unaprijedili uzgoj i podigli kvalitetu naših golubova.

Petar Jekić

Gosp. Uwe Noack u svojem golubarniku

R. Basalić i V. Pavin

Gosp. R. Basalić sa diplomom i zastavom za osvojeno prvenstvo njemački sa sisačkim prevrtačima

Za vrijeme izbora

Ispred restorana u kojem je održana osnivačka skupština

Golibovi na ispustu

Obiteljska tradicija uzgajanja malih životinja

Branko Radovečki u svom kunićarniku

Svoj slobodan vikend u Zagrebu iskoristio sam da posjetim svog dugogodišnjeg prijatelja, također velikog zaljubljenika u golubove Lahore gosp. Branka Radovečki. Otac Julije bio je osnivač Udruge uzgajivača malih životinja "Trešnjevka" Zagreb, a sada počasni član, te poznati negdašnji uzgajivač engl. vel. gušana. Gosp. Branko je tajnik istoimene Udruge i član upravnog odbora, a sin Zvonimir je također počasni član i veliki zaljubljenik u male životinje. U dvorištu obitelji Radovečki u zagrebačkom naselju Remetinec svakom uzgajivaču Lahori plijene posebnu pažnju time što su slobodno pušteni da leti.

Uzgajivača lahora u Hrvatskoj ima jako malo. Prvenstveno radi toga što su se jako teško uzgoji kvalitetan Lahor, i da bi se nabavio pojedini kvalitetan primjerak potrebno je izdvojiti jako puno novaca. Lahori su posebni golubovi koji se ističu svojim prekrasnim crtama i bojama, zato sam za ovu

priliku kroz razgovor sa dugogodišnjim uzgajivačem Lahora gosp. Brankom pokušao približiti golubove Lahore čitateljima.

Gosp. Radovečki kada ste se prvi put upoznali s malim životnjama?

Od svoje šeste godine

kao malo dijete. Otac mi je držao golubove, tako da sam ja uz golubove odrastao. Otac mi je u to vrijeme držao Eng. velike i mađarske gušane, tako da sam naslijedio ljubav od njega.

U Vašem životu dali je dolazilo do nekih prekida uzgajanja malih životinja?

Od '79. do '83. god. imao sam prekid od 6. godina. Razlog je bio taj što nismo imali uvjeta za uzgoj, pa nismo ni htjeli ništa uzgajati dok ne sredimo kvalitetne uvjete za njihov život!

Tko Vam je prenio svoje iskustvo?

Uglavnom otac, ali i pok. gosp. Mijo Špoljarić, gosp. Vladimir Jagić, pok. gosp. Marijan Krznar, gosp. Ivan Posavec...

Gosp. Radovečki koju ste pasminu golubova prvo počeli uzgajati?

Prva mi je pasmina bila Indijska lahora, dok je ocu bila eng. vel. gušan. U uzgoju kunića započeo sam sa belgijskim

Lahore u Volijeri

• GOLUBARSTVO • GOLUBARSTVO •

Lahore i engleski gušani Branka Radovečkog

orijašima.

Što trenutno sada uzgajate od golubova?

Sad trenutno uzgajam Indijske lahore, bijele pismonoše, a za dušu ocu i sebi imam po par engleskih gušana i nizozemskih letača.

Koje sve pasmine kunića uzgajate?

Uzgajam Belgijiske orijaše i velike činčile.

Gdje ste prvi put nabavili Lahore i od kojeg uzgajivača?

Prve Lahore sam nabavio od gosp. Dražena Topličanca na izložbi u Zagrebu i to crnu boju.

Koje sve boje Lahore uzgajate?

Osnovna mi je boja crna, ali imam i crvene, žute i plave primjerke.

Što Vam se posebno sviđa kod Lahora?

Kod Lahora mi se svidio njegov poseban crtež, mirnoća golubova, živahnost, pucketanje krilima dok lete, a pošto su kod mene na otvorenom to dolazi do izražaja.

Koliko je teško uzgojiti kvalitetnog Lahora?

Jako je teško uzgojiti jer

se traži posebnost kod boje, crtež i krupnoće. Od 10. golubova koliko se izleže samo 3-4 su dobre kvalitete.

Koje su greške u standardu koje se javljaju kod Lahora?

Greške su loš crtež, crn kljun, fleke na prsimu, bijelo letno pero u krilu, crno pero u repu, sitno tijelo itd.

Jesu li Lahori u uzgoju jako zahtjevni?

Pa dosta su zahtjevni! Najviše brige treba posvetiti oko potomstva, te posebna briga o higijeni jer Lahori traže da im je čisto.

Kakvi su Lahori kao roditelji? Dali dobro othranjuju mlade?

Kod mene svi golubovi sami othranjuju svoje mlade, a Lahori mi služe kao dadilje i za gušane.

Koliko imate pari lahora Lahora u svom matičnom jatu?

U matičnom jatu imam 5. pari crnih, a žutih, crvenih i plavih imam pojedan par.

Koliko godišnje izležete komada mlađih Lahora?

Godišnje izležem oko 30-tak komada.

Kako sparujete golubove? U čistoj liniji ili?

Do sada u čistoj liniji, a ove godine ubacio sam svježu "krv". To mi se dosada pokazalo kao dobri rezultati.

Dali preko zimske stanke rasparujete svoje golubove?

Nikad ih ne rasparujem, već im samo uklanjam gnijezda izvan sezone leženja.

Gosp. Radovečki koliko su

Grlica u krletki

• GOLUBARSTVO • GOLUBARSTVO •

Lahori plašljivi golubovi?

Lahori su jako mirni golubovi i nikad ne ulijeću u tuđa gnijezda i razbijaju jaja.

Gdje nabavljate nove golubove i kuniće radi osvježenja "krvi"?

Golubove nabavljam po Njemačkoj, a kuniće po domaćim izložbama!

Kada ste se prvi put učlanili u neku udrugu?

Prvi put sam se učlanio '77. god., i to preko oca koji je bio osnivač Udruge uzgajivača malih životinja "Trešnjevka"!

Kako se brinete o higijenskim uvjetima svoga jata?

Svaki tjedan detaljno čišćenje, svaka 2-3 mjeseca stavljam u bazen za kupanje šampon, redovna dezinfekcija i dezinsekcija golubinjaka i nakon svakih mjesec dana posipam gnijezda sa neopitroidom protiv perojeda, tako da golubovi mogu neometano sjediti na njima!

Kako se brinete o zdravstvenom stanju svoga jata?

Redovito cijepim protiv paramixoviroze i salmonele uz redovno dodavanje vitamina i minerala. Moram napomenuti da moji golubovi imaju slobodan isplust pa potrebne minerale koji su im potreбni mogu potražiti i u

Golubarnik Branka Radovečkog

prirodi.

Gosp. Radovečki sa čime hrani svoje golubove i kuniće?

Golubove hranim sa kukuruzom, prosoom, suncokretom i pšenicom, a kuniće hranim sijenom, zobi, ječmom i granulatom.

Gosp. Radovečki kako pripremate svoje golubove za izložbu?

Golubove pripremam tako da im dam bazenčić za kupanje i u vodu obavezno dodam neki pripravak za uklanjanje perojeda. Prije izložbe obavezno pojačam ishranu radi sjajnijeg perja. Kod pojedinih golubova je potrebno popraviti crtu (ograč), znači sa pincetom uklonim par pera koji prelaze preko zamišljene crte.

Koji Vam je cilj u uzgoju Lahora?

Cilj uzgoja je napraviti kvalitetno matično jato i titula majstora uzgoja.

Po Vašem mišljenju kakvo je stanje kvalitete Lahora u Hrvatskoj?

Loše je stanje, jer nema

puno uzgajivača. Trenutno nasima četvorica ozbiljnih uzgajivača, i po kvaliteti ne mogu konkurirati sa njemačkim uzgajivačima.

Dali svoje golubove i kuniće izlažete i izvan Hrvatske?

Prije sam izlagao i izvan Hrvatske, ali sad uglavnom po cijeloj Hrvatskoj.

Koji su Vaši najveći uspjesi u uzgoju Lahora?

S Lahorima postižem šampione na lokalnim i na državnim izložbama diljem Hrvatske.

Gosp. Radovečki kako bi ste komentirali suđenja na izložbama?

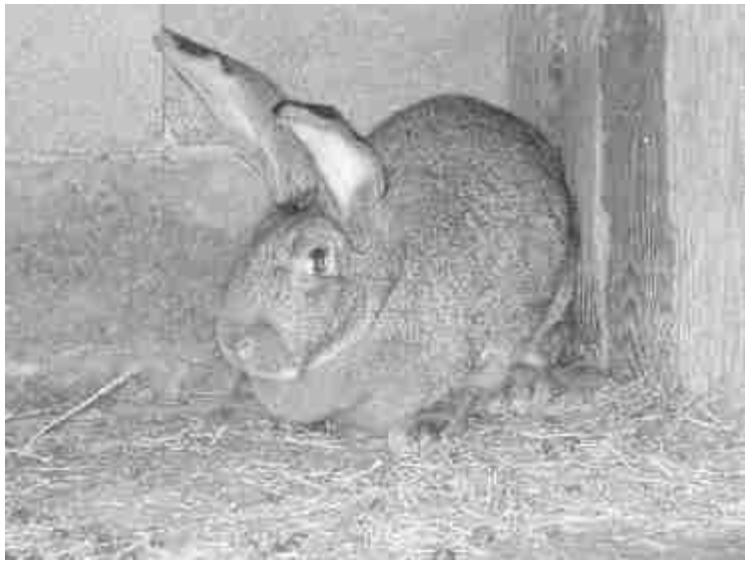
Općenito bi trebalo biti pomaka na bolje, jer po pojedinim sudcima ima raznih odstupanja što govori da svi nisu upućeni u standarde kako golubova tako i kunića!

Gosp. Radovečki što bi ste uputili budućim uzgajivačima i početnicima?

Najbolje je započeti sa jednom pasminom i jednom bojom. Preporučio bih da se nabavi od nekog poznatog

Branko u svom golubarniku

Belgijski orijaš sivi

Dvostruki prvak Europe s birmingenskim prevrtačima

Užitak je promatrati gosp. Martina Mayera kako se brine za svoje golubove. Sa puno mirnoće i riječima prilazi svojim krletkama, a svaki golub ima svoje ime. U matičnom jatu ima samo dva para golubova, a za godinu spremi i treći par.

Martine, pa kako je moguće ostvariti takav rezultat sa samo dva para golubova ?

Smatram da je to dovoljno ako imaćete prave golubove i vrijedno i predano radiš s njima.

Kada kod tebe dođe golub u «maticu»

Samo onda kada trebam goluba i on to mora zaslužiti kao i svi moji ostali golubovi.

Kako to misliš zaslužiti ?

Svaki golub kod mene, bez obzira, mladunac u obuci, letač, takmičar ili golub u matici, mora imati određene osobine za svoj stadij da bi ostao kod mene, jer konkurenčija je velika, tako da je selekcija najbitnija.

Martine, koliko su u ovom sportu bitni «droperi» ?

Jako bitni, bitniji od dobrih

Birmigenski prevrtači Martina Mayera

prevrtača, jer što ti vrijedi odličan golub koji ode ili sjedne negdje drugdje. Dakle tu ulogu ima droper. Što je droper poslušniji, to nam je lakše raditi sa golubovima.

Koliko puta treniraš golubove ?

Što češće to bolje. Uhodano jato je dovoljno tri puta tjedno trenirati.

Koje pasmine sve uzgajaš ?

Birmingenske prevrtače, duneke, a ove godine sam pripremio mjesto za brodske prevrtače.

uzgajivača, jer se samo tako može biti siguran da su golubovi redovno cijepljeni i uzgajani prema standardu.

Gosp. Radovečki koga bi ste posebno pozdravili ovom prilikom ?

Pozdravio bi uzgajivače golubova, kunića i ljubitelja ptica!

I na kraju bi Vam se zahvalio na ovom ugodnom razgovoru i što ste izdvjajili vremena !

Ja bi se Vama isto zahvalio što ste došli i želim Vam velike uspjehe u radu časopisa.

Krešimir Bošković

Smatram da imaju veliku perspektivu u EFU te ovim putem zahvaljujem gosp. Pavinu na poklonjenim golubovima.

Koliko imaćete dropera za tako brojna jata ?

Samo četiri, ali imam jedan par dropera za uzgoj, koji skroz imaju mlade koje obučavam, a ako mi netrebaju poklanjam kolegama natjecateljima i, to je dovoljno.

Martine, imaćete li kakvu poruku

• GOLUBARSTVO • GOLUBARSTVO •

Martin doziva svoje dropere u auto

Martin Mayer za vrijeme natjecanja

Ekipa birmigenaca eurospkih prvaka

golubarima koji bi se ovim sportom eventualno počeli baviti?

Dragi prijatelji, osim kvalitetnih golubova, morate imati puno strpljenja te sa radom skupljati iskustva i uspjeh neće izostati. I meni je pobjeglo puno golubova dok nisam naučio, a i puno će njih još pobjeći. Međutim, to je za mene najljepši hobi na svijetu. Dajte si strpljenja i nemojte se ljutiti što golubovi neće letjeti onako kako bi vi htjeli. I još jedno. U slučaju organizacije kluba prevrtača u Hrvatskoj imate moju apsolutnu podršku.

Martine, hvala i želim ti i dalje uspjeha sa svojim golubovima, a posebno sa brodskim prevrtačima.

Marino Živković

Japanska svilena kokoš

Japanska svilena kokoš s piletom

Gdje god bi se pojavila, ova kokoš plijenila bi pozornost svojim ponašanjem i atraktivnim izgledom.

Izvorni oblik ove kokoši zasigurno je jako star. Navodno potječe od jedne divlje vrste kokoši s područja Himalaja ili od Mongola koji su je pripitomili oko 2000. godine pr. Kr. Tijekom mongolskog osvajanja Kine u 13. st. one su došle u Kinu sa silenkastim perjem, jednostavnom krijestom i četiri nožna prsta, a potom se proširila i u Japan. Marko Polo u izvještajima sa svojih putovanja spominje vrstu domaće kokoši, čija je koža umjesto perjem bila prekrivena crnom dlakom, no ipak je nosila jaja i bila je dobra za jelo. Njemački prirodoslovac F. Palls u 18. je stoljeću izvještavao je o kineskim kokicama crne kože i bijelog perja, a među njima i o jednoj varijanti kokica prekrivenih vunom koje su djelomice imale pet nožnih prstiju i mogle su se također naći i u Perziji, Astrahanu i Sibiru.

Svilena kokoš je prvi put u Europu stigla 1780., a 1793. već je bila poznata u Nizozemskoj, Burgundiji i Westfaliji.

Krijanjem sa šaboi i sa svilenkastog perja svilene kokoši su smanjene na patuljastu veličinu, a na taj način su između 1977. i 1979. nastale plave, crne, jarebičaste i druge boje. Bradate

svilene kokoši nastale su 70-ih godina, krijanjem sa watermaalaškim bradatim kokošima. Njemački standard dopušta bijele, crne i jarebičaste nijanse sukladno velikoj varijanti ove pasmine, s bradom i bez brade. Što se tiče kokoši bez brade u Nizozemskoj postoji srebrnosive, žute, crvene, grahoraste i crnobijele kolumbijske.

Oblik ove kokice sliči zbijenom kockastom obliku patuljaste kokinkine. Na kratkim tamnoplavim nogama nalazi se pet prstiju. Vanjska strana nogu i vanjski prsti obrasli su kratkim perjem. Ne samo lice već i koža i vanjska strana kostiju tamne su boje. Razlog tome je veliko bogatstvo pigmenata koji golim dijelovima kokoši daju crnoplavu ili ljubičastu boju. Glavu pijetla ukrašava kukma, a glavu koke nerazdjeljena polovičasta kapa. Krijesta je poput oraha, s tipičnim poprečnim naborom. Ostala obilježja su crnosmeđe oči, mali i svijetleći tirkiznoplatni

japanske svilene kokoši stare 2 mј

podušnjaci, te puna i duboko nošena, ali široka i zaobljena prsa. U slučaju bradatosti riječ je o punoj, nerazdijeljenoj bradi koja prekriva vrat i obaze.

Drugo obilježje ove pasmine je njezina abnormalna struktura perja. Perje ima slabe, mlitave badrljice. Pera su vrlo izdužena i nisu u istoj ravnini s normalnim perjem. Nemaju nikakvih kvačica, stoga djeluju paperjasto i svilenkasto, a sporedni srpići djeluju otrcano. Normalna težina kod odraslog pjetla je 600 g, a kokice 500g. U prosjeku snese 120 jaja godišnje. Odrasle kokoši izrazito su otporne, a pileće treba držati na topлом i suhom. Budući da ne mogu letjeti ograda može biti vrlo niska, a prečke za noćenje također treba postaviti nisko.

Budući da nisu gospodarski isplativi, svilene kokoši pravi su ukras i dragocjenost svakog vrta.

Dražen Biličić

Pile svilene kokoši staro 2 tjedna

MORKA (*Nmnida meleagris*) GLASNI SUSJED

Morka ili biserka nas opskrbljuje divnim mesom i izvrsnim jajima. Dobro se prilagođava raznim klimatskim uvjetima pa se može naći u raznim krajevima svijeta. Domovina im je Afrika, a pripitomljene su prije nekih 3 000 godina u zapadnoj Africi. U Gvineji i susjednim afričkim zemljama i danas se mogu vidjeti u jatima od 20 - 50 grla u suhom šiblju. Nažalost, ova ukrasna ptica-kokoš je prilično glasna i njena vika »du-kat« je prilično neugodna. Zato vam ne savjetujemo da morku uzgajate u velikim jatima u dvorištu gradske četvrti, već da nabavite nekoliko grla i da ih držite u kokošnjcu sa ostalim njegovim stanovnicima pa kasnije sami donesete

odluku....

Biserka iziskuje prostor i slobodu. Na jednog mužjaka dolazi 5 - 6 ženki, koje nose jaja u potaji, odakle se izlegu pilići. Jaja se mogu staviti pod kokoš ili puru. Inkubiranje prosječno iznosi 28 dana.

Biserčići se poslije izlijeganja njeguju kao i pilići, ali se vrlo brzo povode za svojim prirodnim instiktom na ispustima, a i van njih, traže isekte. U starosti od 80 dana pogoda ih kritična faza koja se javlja i kod uzgoja puriča, kad im je potrebna kvalitetna hrana, mnogo svježeg zraka, sklonište od kiše i hladnoće dok ne odrastu. Sa 5 - 6 mjeseci biserčići su spremni za prodaju, poslije bogate ishrane zrnom koje treba

trajati 2 - 3 tjedna. Masa odraslih grla iznosi 1,5 do 2 kg. Srednja nosivost je godišnje oko 100 jaja, težine 40 - 50 grama, ali ima slučajeva u kojima nosivost dostiže i 120 - 130 jaja, a pojedina grla snesu i po 200 jaja godišnje.

Jaja biserke sadrže više suhih materijala i masti i bogatija su vitaminom A nego kokošja te imaju veću hranjivu i kaloričnu vrijednost. Meso ima specifičan i vrlo cijenjen ukus mesa fazana, jarebice ili prepelice. Meso se na rizištima zapadne Europe plaća 50 - 100 % više nego meso brojlera. U Francuskoj, Italiji, Rusiji, SAD-u i drugim zemljama postoje specijalizirane farme biserki za proizvodnju jaja. Kod nas se malo uzgaja. Za meso nešto više u

Vovodini, a u našim krajevima drže se više kao egzotična i ukrasna perad. Pored tamnih, postoji i srebrnasti tip biserke kao i bijele boje. Mužjak ima nešto veću izraslinu na tjemenom dijelu glave.

Smještaj biserki, još uvijek pomalo divljih ptica, najbolje je izvršiti u običnim šupama u koje bi trebalo staviti nekoliko

primjeraka. Ishrana je uobičajena kao i kod ostale peradi. No, ponovimo biserke vole slobodu, velike ispuste i da se slobodno same brinu za svoju ishranu.

Boško Beram

U POTRAZI ZA NAŠOM ZAMETNUTOM PERNATOM BAŠTINOM Zagorsko štajerska kokoš

Poznato je da ista nasljedna osnova u različitim podnebljima poprima nova vanjska obilježja. Tako se i populacija naše živičarke dijelila na nekoliko inaćica (sojeva, bagri) s različitim imenima prema kraju gdje su se udomaćeile, pa razlikujemo zagorsko-štajersku, podravsku, ličku, istarsku i dalmatinsku kokoš,

Zagorsko-štajersku varijantu živičarke spominje i Dr. Bruno Düringen u knjizi «Die Geflügelzucht» (1921.) pod nazivom «hrvatsko-štajerska» kokoš, što je možda i prikladniji naziv, jer se osim u Hrvatskom zagorju, ona također uzgajala u Posavini, Prigorju, Istri, a od početka 1. svjetskog rata i u Slavoniji. O njezinoj prisutnosti na području Slavonije Dr. Vet. Krešo Došen je 1951. godine zapisao: «Još u vremenu od 1909. do 1912. godine, od kada potječu prva moga opažanja u peradarstvu, živo mi je u sječanju, u selu gdje sam u to vrijeme boravio, kao i u susjednim selima županjskog kotara (Slavonija),

Domaća kokoš (Zagorsko Štajerska) Snimio: Dr. I. Šmalcej, 1940. god

tadašnja domaća pasmina kokošiju, koja se u pogledu veličine, boje, oblika i najglavnijih karakteristika, potpuno podudara s današnjom štajerskom pasminom. Ta uniformnost, koja je u to vrijeme u tim selima zahvaćala oko 90 % cjelokupne seoske peradi, postala mi je kao djitetu temelj, u pogledu promatranja i uspoređivanju

peradi.

Nekoliko godina poslije prvog svjetskog rata, kada sam posjetio taj kraj, slika se peradi, na štetu domaće pasmine, uvelike izmjenila. Još se tu i tamo, u kojem dvorištu nalazilo na tragove domaće peradi, dok joj danas u tom kraju nema ni traga.»

Naziv «zagorsko-štajerska» kokoš potječe od autora

• PERADARSTVO • PERADARSTVO •

(Oberhofer, Pirnat, Ogrizek, Šmalcelj, Kodinec) koji su opažanjima utvrdili, da je kokoš slična štajerskoj pasmini proširena i u Hrvatskom zagorju, dok pobližom razradom pitanja rasprostiranja štajerske kokoši nije utvrđeno da je ona zapravo oplemenjena i ujednačena naša domaća kokoš -- živičarka. Prije pedesetak godina, pod vodstvom prof. Dr. Alberta Ogrizeka (1891. 1970.) koji je već za vrijeme svog studija u Beču pokazao veliko zanimanje i ljubav za istraživanje naših izvornih pasmina domaćih životinja, na zagrebačkom Poljoprivredno-šumarskom fakultetu započeta je izrada znanstvenog rada «Prilog poznavanju naše domaće (zagorske) kokoši», autora Baldas Štemberger.

«Domaća kokoš u Hrvatskom zagorju je boje hrđave i jarebičaste, te najviše sliči današnjoj štajerki. Naše domaće kokoši dale bi se podići do odličnih kokoši, a za to nam je lijep primjer štajerska kokoš» Julije Oberhofer, 1942.

Peradarski stručnjaci toga vremena (Ogrizek, Šmalcelj, Kodinec, Došen, Legčević) stalno su iznova isticali kako dobra genetska osnova, sama po sebi, predstavlja samo potencijalnu mogućnost, a da su bitniji paragenetski faktori, kao što su prehrana, klima i način uzgoja. Stoga se nakon 2. svjetskog rata, zbog dobrih gospodarskih osobina, pristupilo obnavljanju i selekcioniranju zagorsko-štajerske kokoši uz pomoć sestrinske štajerske gojidbe, jer je iskustvo pokazalo da je među sestrinskim gojdbama uvijek moguća uzajamna genetska podrška i jedna su drugoj vrlo dobra genetska rezerva.

«Činjenica je, da su mogućnosti selekcije domaće pogruše ogromne i da se toj

domaćoj kokoši mora posvetiti više pažnje nego do sada, ali je činjenica i to, da sa širenjem štajerske kokoši nećemo nanijeti baš nimalo štete domaćim sojevima njezine rođakinje, nego ćemo samo taj rad ubrzati i olakšati. Štajerska kokoš je uglavnom oplemenjena domaća kokoš, koja je marljivim nastojanjima izjednačena dотle, da predstavlja plemenitu pasminu kokoši i da se može za naše prilike mjeriti u širokoj peradarskoj proizvodnji sa svakom stranom pasminom. S druge strane, naučili smo i to, da je afinitet štajerske kokoši s domaćom živičarkom-pogrušom po čitavom našem teritoriju vrlo velik i da se ubacivanjem pijetlova štajerske kokoši može razmjerno brzo doći u narodnom peradarstvu do podizanja proizvodnje kako po količini tako i po kvaliteti.»

Dr. Ing. Ivan Šmalcelj, 1950.
O kakvoći mesa te kokice Nikola Legčević je 1950. godine zapisao:

«Taj soj ima ujedno i svjetloružičaste noge i bijelu kožu, a boja nogu i kože, vezana je s kakvoćom mesa, jer je poznato da je kod kokoši sa bijelim nogama redovito i bijelo meso. Takvo meso je redovito mekanije i ukusnije, jer se u svojoj gradi

sastoji od naslaga mesa sa mašću, te je pečenka bijela i mekana. Kod kokoši sa žutim nogama, mast se taloži većim dijelom pod kožom, te se kod pečenja otopi, a meso ostane suho i tamno.»

Ostaci zagorsko-štajerske gojidbe spontano su se održali tek u tragovima u nekim dijelovima Posavine, Prigorja i Hrvatskog zagorja. Ono što mi još možemo i moramo učiniti s tom kokicom jest to da je obnovimo i očuvamo u izvornom obliku, bez forsiranja jednostranih gospodarskih svojstava na uštrb zdravlja i vitalnosti. Osim što predstavlja genetsku i kulturno-povijesnu vrijednost, ona će također, kao kokoš kombiniranih svojstava, zadovoljiti potrebe tradicijskog obiteljskog gospodarstva i onih organsko-biološkoga usmjerjenja koji na poljodjelsko imanje gledaju kao na jednu organsku cjelinu u kojoj perad popunjava otvorenu ekološku nišu. Za sve popularniju eko-proizvodnju jaja i mesa, u Europi poznatu pod markicom «free range», dobrim su se pokazali hibridi francuske linije sasso, a s njima starinski tip seoske kokice ne može i ne treba konkurirati.

Darko Petanjek

Ostatak zagorsko-štajerske gojidbe pronađene u Posavini

• PERADARSTVO • PERADARSTVO •

C I T E S K onvencija o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divljih životinja i biljaka

Nastavak iz prošlog broja !

Radi djelotvornije zaštite ugroženih vrsta, trgovina divljim biljkama i životinjama regulirana je zakonima o zaštiti u obliku međunarodnih sporazuma. Godine 1973. u Washingtonu je deset zemalja potpisalo konvenciju o međunarodnoj trgovini ugroženim vrstama divlje flore i faune skraćeno C I T E S . Do danas je Washingtonsku konvenciju potpisala čak 161 zemlja. Republika Hrvatska postala je punopravna stranka ove Konvencije u lipnju 2000. godine. Vrste obuhvaćene Konvencijom grupirane su u tri kategorije (Dodatka)

Dodatak I odnosi se na popis ugroženih vrsta kojima je strogo zabranjena komercijalna trgovina i hvatanje slobodno živućih primjeraka, a uključuje oko 900 vrsta kojima prijeti izumiranje
Dodatak II sadrži vrste kojima trenutno ne prijeti opasnost od izumiranja, ali ih nekontrolirana međunarodna trgovina može ugroziti. Uključuje oko 25 000 vrsta životinja i biljaka koje su navedene pojedinačno ili u skupinama (majmuni, kitovi, ptice grabljivice, papige, krokodili, kaktusi, orhideje....) Njima se uz odgovarajuću izvoznu dozvolu može trgovati u ograničenom broju.

Dodatak III uključuje određene vrste (oko 30 biljnih i 270 životinjskih vrsta) za koje pojedine zemlje članice donose zabranu izvoza radi spriječavanja ili ograničavanja eksploatacije prirodnog blaga i ukoliko postoji potreba da se u suradnji s drugim potpisnicama konvencije

kontrolira trgovina.

C I T E S dopuštenja potrebno je imati pri uvozu i izvozu živih primjeraka biljnih i životinjskih vrsta, dijelovima biljnih i životinjskih vrsta te njihovih derivata, a koji su popisani u dodacima Konvencije. Prilikom putovanja u inozemstvo imajte u vidu da se CITES dopuštenja ne izdaju automatski, a račun za kupljenu robu, životinju ili biljku ne zamjernjuje CITES dopuštenje. Pri kupovini suvenira i drugih predmeta za osobnu uporabu, te pri trgovini životinjama i biljkama u komercijalne svrhe, obvezno provjerite je li riječ o vrsti s CITES-ova popisa ili njenom derivatu, kako nebi imali problema s carinskom kontrolom na granici. Sve životinje i biljke s CITES-ova popisa, njihovi proizvodi i derivati moraju biti popraćeni odgovarajućom CITES dokumentacijom jer ih u protivnom carinski djelatnici na međunarodnim graničnim prijelazima mogu zaplijeniti.

U Hrvatskoj CITES dopuštenja izdaje Ministarstvo zaštite okoliša i prostornog uređenja, Uprava za zaštitu prirode, Ulica grada Vukovara 78/III, Zagreb, tel: 61 06 522 i 61 06 539, web stranice:www.mzopu.hr

S obzirom da jedan dio naših uzgajatelja, članova Hrvatskog saveza udruga uzgajatelja malih životinja, posjeduje neke od ugroženih i rijetkih vrsta s popisa CITES-a, u prilogu dajemo njihov popis

GUŠČARICE (Aanseriformes)

DODATAK I

Ružičasta glava patka (Rhodonessa caryophyllacea)

Novozelandska smeđa patka (Anas aucklandica)

Lajsanska patka (Anas laysanensis)

Elušienska kanadska guska (Branta canadensis leucopareia)

Havajska guska (Branta sandwicensis)

Bjelokrilna šumska patka (Cairina scutulata)

Križanac dviju vrsta pataka roda Anas (Anas custaleti)

DODATAK II

Madagaskarska kržulja (Anas bernieri)

Bajkalska patka (Anas formosa)

Crvenovrata guska (Branta ruficollis)

Koskorobski labud (Coscoroba coscoroba)

Crnovrati labud (Cygnus melanocorypha)

Crnokljuna patka zviždarka (Dendrocygna arborea)

Bjelogлавa čakora (Oxyura leucocephala)

Krupnokljuna patka (Sarkidiornis melanotos)

PAUNOVI, FAZANI I S RODNE PTICE (Phasianidae)

DODATAK I

Himalajski fazan (Catreus wallichi)

Virdžinijska prepelica (Colinus virginianus ridgwayi)

Bjelouhi fazan (Crossoptilon crossoptilon)

Podvrsta bjelouhog fazana (Crossoptilon harmani)

Smeđeuhi fazan (Crossoptilon mantchuricum)

Himalajski monal (Lophophorus impeyanus)

Kineski monal (Lophophorus

• PERADARSTVO • PERADARSTVO •

Ihuysii)
Sclaterov monal (Lophophorus sclateri)
Edwardsov fazan (Lophura edwardsi)
Carski fazan (Lophura imperialis)
Swinhoov fazan (Lophura swinhoei)
Palawanski paunasti fazan (Polyplectron emphanum)
Kukmasti argus (Rheinartia ccellata)
Eliotov fazan (Syrmaticus ellioti)
Mikado fazan (Syrmaticus mikado)
Kaspjiska snježnica (Tetraogallus caspius)
Tibetanska snježnica (Tetraogallus tibetanus)
Blythov tragopan (Tragopan

blythii)
Kabotov tragopan (Tragopan caboti)
Zapadni tragopan (Tragopan melanocephalus)
Prerijska lještarka (Timpanuchus cupido atwateri)
DODATAK II
Veliki argus (Argusianus argus)
Sonneratijeva (siva) divlja kokoš (Gallus sonneratii)
Plemeniti fazan (Ithaginis cruentus)
Zeleni paun (Pavo muticus)
Sivi paunasti fazan (Polyplectron bicalcaratum)
Germainov fazan (Polyplectron germaini)
Malajski paunasti fazan (Polyplectron malacense)

Bornejski paunasti fazan (polyplectron m. schleiermacheri)
GOLUBOVI (Columbiformes)
DODATAK I
Nikobarski golub (Caloenas nicobarica)
Golub plodar (Ducula mindorensis)
DODATAK II
Luzonski golub (Gallicolumba luzonica)
Novogvinejski kukmasti golubovi roda Goura (3 vrste)
U sljedećem broju nastavak s popisa CITES-a: **PAPIGE i dr.**

Darko petanjek

FAZANI

Cheer fazan sa mladuncima

Vjerni čitatelji našega biltena «Uzgajatelj». Malo po malo i mi stigosmo i do 9. broja. Sada smo već okorjeli suradnici u pisanju članaka pa tako i o fazanima. Nadam se da sa zanimanjem pratite sve u našem biltenu pa vam se zahvaljujem na pažnji koju nam poklanjate. Ovaj broj časopisa je predviđen za jednu zanimljivu vrstu fazana koju će te teško sresti kod naših uzgajivača, pa mi se čini da u Hrvatskoj možda i ne postoji, a riječ je o

CHEER FAZAN ili VESELİ FAZAN

Cheer je jedina vrsta iz ove skupine i vrlo je interesantna i vrlo isplativa fazanska vrsta. Oni su jedna od najjednoličnijih vrsta. Usprkos tomu, oni su na svoj način vrlo lijepi ptice. Cheer fazan rasprostranjen je na velikom području od zapadnog Pakistana te kroz Nepal. Na dobrom dijelu Pakistana su izumrli. Cheer fazani uglavnom žive na 1500 do 2700 metara

nadmorske visine, na otvorenim i travnatim brežuljcima ili u svjetlim šumama.

Glavni projekt svjetske organizacije fazana imao je namjeru ponovo ih vratiti u Margala Hills (planine u sjevernom Pakistanu). Za ovaj projekt fazanska jaja su osigurali članovi WPA (svjetska zajednica fazan), a dostavila ih je britanska avionska kompanija u Pakistan.

Nakon što su se izlegli i uzgojeni u zarobljeništvu, pušteni su da se sami razmnožavaju. To je najbolji primjer kako se, radeći zajedno, spašavaju ugrožene vrste.

Stanje u staništu

Nakon ovih akcija u očuvanju ove vrste od strane fazanske organizacije uzgajivača i čuvara, stanje u staništu je za sada vrlo dobro pa se ne moramo bojati za opstanak ove lijepi i jednostavne vrste.

Volijera za uzgoj

Iz svih poznatih iskustava uzgajivača fazana u Evropi,

preporuča se jedna dobro uređena i prostrana volijera od 18 metara kvadratnih sa dosta raslinja za sakrivanje ptica i hlad. Potrebna je jedan dio volijere natkriti za zaklon u zimskom periodu.

Opći Izgled

Jedna od najjednoličnijih vrsta. Mužjak i ženka su slični sa pretežno sivim i zlatno-smeđim šarama, te zdepastom pojавom. Mužjak ove vrste fazana na glavi ima čuperak smeđeg perja, koji prilikom nadraživanja podiže u lepezu. Mužjak je opremljen s toliko snažnim kljunom i dobro ga upotrebljava u staništu i u divljini, da sa njime okreće kamenje i traži hrana.

Ženka ovog fazana je slična mužjaku, nema tako dugačak rep i čuperak na glavi, te ima nešto manje crvenila oko oka. Ova vrsta fazana spolno sazrijeva u jednoj godini života, a i sve perje im naraste za jednu godinu, te je spreman za parenje i leženje mlađih.

Hranidba i leženje

Cheer fazan se hrani crvima i bobicama voća. Njegov jaki kljun mu služi za okretanje kamenja i traženje hrane ispod njih, a to su razni kukci i crvići.

Ovu vrstu možemo hraniti sa normalnom fazanskom hranom, ali mu je povremeno potrebno dati i voće te zelenila.

Ženka Cheer fazana snese od 9 do 12 jaja na kojima marljivo sjedi 26 dana, nakon čega bi se trebali izleći fazančići koje treba hraniti hranom pravljrenom za fazančice uz dosta proteina.

Uzgajivač ukrasnih fazana
Zvonko Sušenka

Par cheer fazana

Studija glava cheer fazana

Cheer fazan

• PERADARSTVO • PERADARSTVO •

Zvonko Sušenka -uzgajivač ukrasnih fazana iz Čepina

Samo strpljenjem do rezultata

Fazani Zvonka Sušenke

Kada ulazite u dvorište odmah ugledate prekrasni kamenjar s ukrasnim cvijećem te neobične travnjake kružnih oblika. U drugom dijelu dvorišta na prvom mjestu se nalaze lijepo uređene volijere kružno postavljen, a u sredini je ribnjak s ukrasnim ribicama i raznim ukrasnim grmljem. Ovdje se slobodno šetaju paunovi i kokice šaboe. U volijerama se nalaze 12 vrsta različitih fazana od onih što se stalno viđaju po izložbama pa do onih jako rijetkih kao npr. himalajski monal (glanc fazan)-jako je težak za othranjivanje pa je zato jako rijedak; sijamski fazan (prela)-kod nas ne opstaje jer mora imati grijanje preko zime; paunasti fazan; zlatni; srebreni; kraljevski; dijamantni; platinasti fazan... U vilijerama se nalaze i virđinjske prepelice, dalmatinske grivnje (kamenjarke), šaboe, bantame, antverpeni, te stjecajem okolnosti i golubovi dalmatinske gimple. Kad se ovo vidi, onda je jasno da

je riječ o uzgajivaču, koji je cijeli svoj život posvetio ovim plemenitim malim životinjama. Još '75 nabavio je prve tenebrozijske fazane, a tek '95 počeo se baš ozbiljno baviti s fazanima. O svojim uspjesima ne treba puno ni govoriti, jer je

poznat po cijeloj Hrvatskoj.

Gosp. Zvonko je član predsjedništva Hrvatskog saveza, tajnik Udruge "Florentinac"-Čepin, član izvršnog odbora pokreta prirode-Lijepa naša, predsjednik komisije za izbor najljepših vrtova i balkona općine Čepin... Nakon članka u časopisu ZOO-planetu o gosp. Sušenki strašno se proširio krug uzgajivača fazana po cijeloj Hrvatskoj, i veoma je poraslo zanimanje za uzgoj ovih prelijepih ptica. To je, kako gosp. Zvonko ističe: "To mi je najveća nagrada za uloženi trud i rad!".

Najveći problem u uzgoju fazana- ističe gosp. Zvonko je unošenje novih grla u jato; a naročito onih koja nisu pravilno tretirana od rođenja. Zdravstveno stanje svojih ptica rješava tako da 2. puta godišnje cijepi fazane protiv kuge peradi, te su njegovi fazani preventivno na tretmanu od malena- program traje 15 dana koji se obavlja na mladima od prvog dana života,

U fazanskim volijerama mjesto su našle i druge ptice

• PERADARSTVO • PERADARSTVO •

naravno uz redovno dodavanje vitamina i minerala cijele godine.

Prosječno godišnje naleže oko 50-tak mlađih fazana, najviše zlatnih, srebrenih, dijamantnih i platinastih. U svojim volijerama ima oko 50. odraslih fazana. Fazane hrani s smjesom kupovne hrane za fazane i žitom, suncokretom, prosom, uljanom repicom. nove primjerke nabavlja-kako nam kaže gosp. Sušenka-po Mađarskoj-Vašvar, Njemačka-Straubing, Sinsheimtu je nabavio prelat fazane. Fazani obično sami othranjuju svoje mlade, a kad je potrebno gosp. Sušenka stavlja jaja pod male kokice šaboe ili u inkubator. Na pitanje što sad planira nabaviti ili u skoroj budućnosti odgovara: jednu od vrsta firebak fazana, to su fazani koji moraju biti u grijanim prostorijama. Još mu je cilj doći na brojku od 20 vrst različitih fazana, s tim da je jako ograničen s prostorom.

Većinu toga o fazanima naučio je iz enciklopedije o uzgoju fazana, te iz par stručnih knjiga i literature. U skoroj budućnosti gosp. Sušenka ima u planu udružiti sve uzgajivače fazana diljem lijepe naše u Udrugu za uzgoj fazana, radi bolje povezanosti i razmjene iskustva i primjeraka fazana, te planira izraditi standard za ocjenjivanje fazana tako da ocjenjivači budu što bolje upoznati s ovim prekrasnim životinjama. Svoje fazane slabije izlaže na izložbama jer su fazani jako plašljivi, lako im se slomi rep i oni u znak svoje obrane "bacaju" perje. Strpljenje je jedan od najvećih problema u uzgoju fazana- ističe gosp. Zvonko -jer uzgajivači očekuju od novonabavljenih primjeraka odmah iduće sezone mlade, dok je ponekad potrebno čekati i dvije godine. Prave rezultate treba jako

puno čekati da se pokaže uloženi trud.

O v o m p r i l i k o m pozdravlja sve uzgajivače fazana diljem Hrvatske, članove udruge

"Florentiner" Čepin i naručito gosp. Barića iz Siska-vrsnog uzgajivača fazana.

Krešimir Bošković

Iz uzgajališta Zvonka Sušenke

Par fazana u zatvorenom dijelu volijere

• PERADARSTVO • PERADARSTVO •

Par antverpena s mladim fazančićima

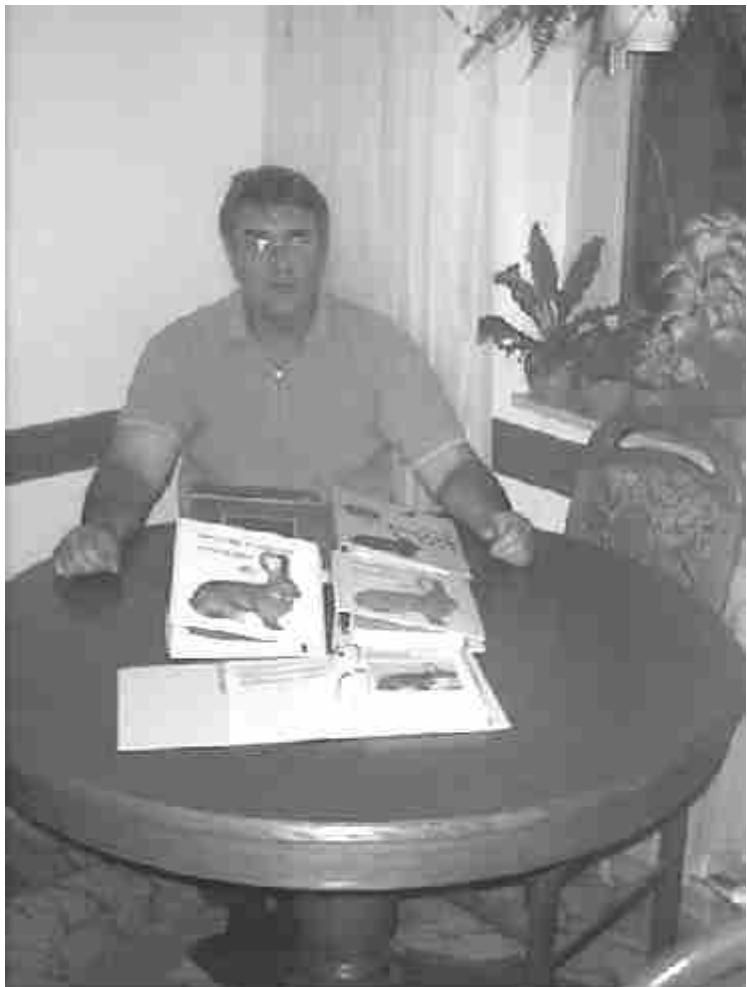
Dalmatinske grivnje (kamenjarke)

Fazanske volijere Zvonka Sušenke

• KUNIĆARSTVO • KUNIĆARSTVO •

NOVI HRVATSKI STANDARD ZA KUNIĆE 2004

Tomislav Kapitan s kuničarskim standarima

Na sjednici Izvršnog odbora Hrvatskog saveza udruga malih životinja koji je održan 06.2004 u Križevcima prihvaćen je novi Hrvatski standard za kuniće 2004. Autor standarda je međunarodni sudac instruktor Tomislav Kapitan. Također na istoj sjednici izabrana je Standard komisija za kuniće u sastavu Tomislav Kapitan predsjednik, Adolf Ringel, Zvonko Kalabeg, Branko Lončar i Vladimir Ištvanović članovi.

Standard komisija kao i u svim Europskim zemljama je

najstručniji dio koja se bavi izradom standarda, promjenama i modifikacijama u standardu te pripremama kroz seminare sudaca za suđenje.

S obzirom da je prekratko vrijeme za pripremu sudaca za suđenje po europskim kriterijima i neizvjesno vrijeme izlaska novoga standarda ova sezona će se najvjerojatnije suditi po starom standardu.

Najvažnije promjene koje su u novom standardu su slijedeće:

1. Pored Hrvatskog standarda za težine u poziciji 2. su i težine koje

koristi Europa tako da je kompatibilan s europskim standardom.

2. Sve pasmine u novom standardu imaju duljine ušiju izražene u centimetrima. Kontrola ušiju kod suđenja.

3. Sve pasmine u novom standardu imaju genotip dozvoljenih boja. Suci posebno trebaju obratiti pažnju na boje jer je primjećeno da se kunići pare u različitim bojama i dobivaju boje koje nisu priznate ni standardizirane niti jednim standardom. Razumljivo je da uzgajatelji nemaju rasplodna grla u svim bojama ali suci su ti koji trebaju ocjenama upozoriti na greške a ne nagradivati takve životinje jer uzgajatelji dobivaju krive predodžbe o vrijednosti takve životinje pa su suci koji diskvalificiraju takve životinje predmet neutemeljenih kritika kod uzgajatelja.

4. Kunić veliki crvenoopaljeni nalazi se u novom standardu u radnom standardu s fotografijama krzna i kunića.

5. U standardu pored francuskog srebrnog kunića stavljen je njemački srebrni svijetli kunić koji se uglavnom izlaže kod nas u Hrvatskoj a sudi se kao francuski srebrni kunić.

6. Kunić veliki bijeloopaljeni po novom standardu ima duljinu ušiju od 13-14,5. Potrebno je mjeriti duljinu ušiju kod ocjenjivanja.

7. Kod velikih pasmina novi kunić koji se nalazi u standardu je Moravski plavi kunić.

8. Ocjene za kuniće su navedene po starom standardu i po Europskome

Zbroj bodova ukupno i opisna ocjena hrvatski standard:

96-100 izvanredan

95 odličan

• KUNIĆARSTVO • KUNIĆARSTVO •

92-94,5 vrlo dobar
88-91,5 dobar
83-87,5 zadovoljava
Ispod 82,5 ne zadovoljava
Zbroj bodova ukupno i opisna
ocjena europski standard:
97-100 izvanredan
93-96,5 vrlo dobar
92-92,5 dobar
90-91,5 zadovoljava
Ispod 90 ne zadovoljava
9. Displazija kukova kao teška
greška prikazana crtežom.
10. Uvrštene sve udruge s rednim
brojevima za tetovacije.

Novi standard bi trebao izaći krajem ove godine ako Savez osigura finansijska sredstva za njegovo štampanje. Bio bi štampan u nakladi od 200 komada. Sve pasmine imaju kvalitetne fotografije životinja koje su ocjenjene maximalnim brojem bodova i teže idealnom. Standard se nalazi u registratoru A5 formata kao i svi standardi u Evropi. Na naslovnoj strani se nalazi orijaš.

Izlaskom novoga standarda trebati će pripremiti suce kroz seminare za europski način

suđenja jer će se pored opisnog ocjenjivanja i mjenjati i ukupna ocjena koja je prezentirana u stavci 8.

Također bi se ocjenjivanje vršilo kroz kolekcije te će organizatori izložba trebati pripremiti nagrade za kolekcije (majstori uzgoja). Ocjenjivanje kroz kolekcije je najbolje jer se vrši ocjenjivanje uzgoja a ne kao do sada uzgoj jedne životinje za nagradu šampion.

Za iduću sezonu štampati će se nove rodovnice jer stare ne zadovoljavaju zbog toga što imaju mesta za upisivanje tetovacija samo za roditelje. Nove rodovnice imaju mogućnost upisivanja 5 generacija.

Muslim da je to jako važno osobito za naše autohtone pasmine koje su u radnom standardu jer će se kroz rodovnice moći pratiti cijele faze uzgoja i ubacivanje drugih pasmina i boja da se postigne ciljana pasmina u boji.

Nova rodovnicu napravio je gospodin Adolf Ringel međunarodni sudac i predsjednik kunićarske sekcije za autohtone pasmine. Nova rodovnica veličine je A5 formata koji se prelama na pola.

Za nadolazeće sezone i dizanje kvalitete suđenja na još višu razinu trebalo bi ozbiljno razmisliti o polaganju pismenih ispita prije svake sezone za sve suce i uvesti kontrolu suđenja na sve izložbe. Mislim da bi se tim mjerama kvaliteta suđenja osjetno digla i napravila pozitivna selekcija sudaca. Također bi suci trebali uzgajatelje upoznati s novostima u suđenju. Suci bi trebali biti najprije pomoć uzgajateljima u uzgoju a nakon toga korektiv kroz suđenje.

AUTOR:
Tomislav Kapitan

1.0	LU DU Beja: Lopatka:	1.0 LU DU Beja: Uzg.:	1.0 DU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
O		1.1 LU DU	1.0 LU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
T		0.1 LU DU	1.0 DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
A	Animals	Bejic Ung.	1.1 LU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
C					
0.1	LU DU Beja: Lopatka:	1.0 LU DU Beja: Uzg.:	1.0 LU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
M		1.1 LU DU	1.0 LU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
A					
J					
K					
A	Animals	0.1 LU DU	1.0 LU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU
		Bejic Ung.	1.1 LU DU	1.0 LU DU	0.1 LU DU

HAVANA KUNIĆ

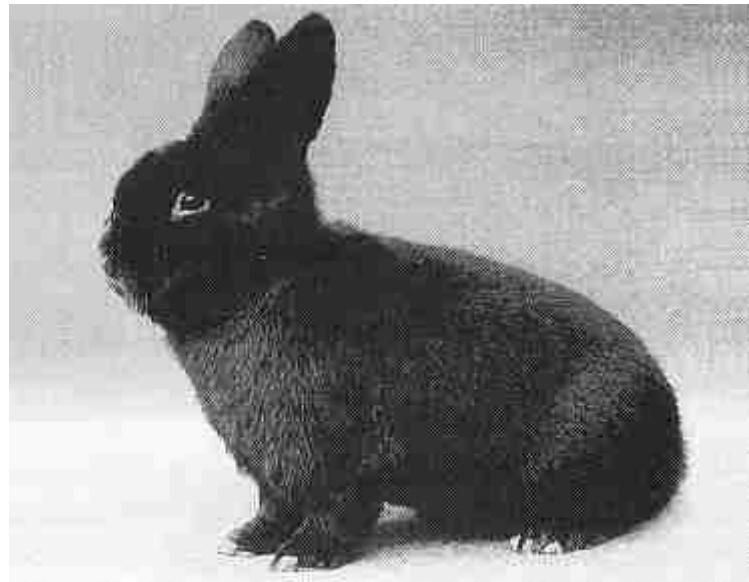
Ovaj članak želim objaviti kao nekadašnji uzgajivač havana kunića, a u želji obnove uzgoja dotičnih kunića. Godine 1986. na međunarodnoj izložbi u Novom Sadu kupio sam dva para kunića (dve linije) od gosp. Karla Köstenbergera iz Neuzeuga, Austrija. Zbog nemogućnosti obnavljanja krvi, prestao sam sa uzgojem havana kunića.

Havana kunić je plod mutacije gena nastala 1899. godine u Ingenu, Holandiji. Zbog blistavog rubinovog sjaja u očima naziva se i vatrene oči Ingena (ingensche veneraoz).

Dlaka mu je kratka, gusta, sjajna smeđe (čokoladne) boje slične smeđim havana cigarama. Mladi kunići kote se nešto svjetlijii, ali mitarenjem dlaka dobije tamniju nijansu koja se izjednači po cijelom tijelu kada odrastu.

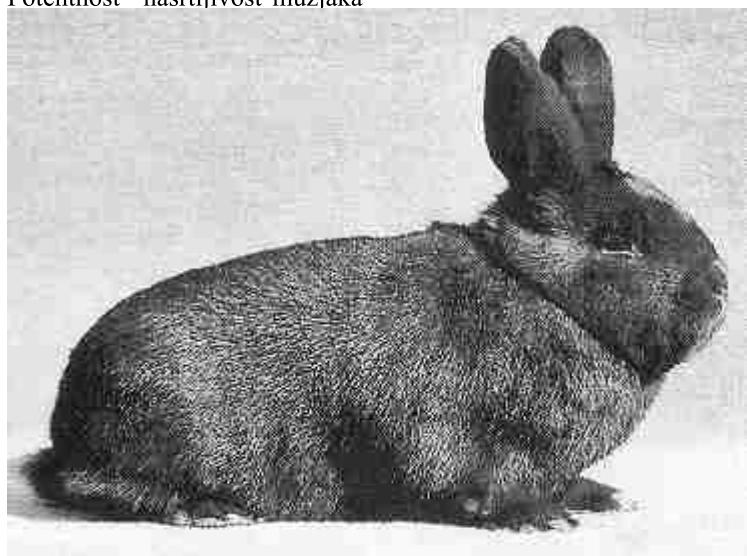
Za rasplod odabiremo tamnije boje grla. Tijelo havana kunića je valjkastog, zbijenog, nježnog kostura sa istaknutim širokim prsima. Veliki postotak klaoničke težine postiže se zbog dobrog rasporeda mišićne mase.

Potentnost nasrtljivost mužjaka

havana kunića jako je izražena, dok su ženke brižne majke, mirne, velike mlijecnosti tako da bez problema othrane svoje leglo od 4 do 8 mlađih kunića.

Štavljeni krvno havana kunića je vrlo cijenjeno, a ostavlja se u prirodnjoj boji. Uzgoj u Europi jako je zastupljen, te se na izložbama mogu vidjeti visoko kvalitetna grla, dok se kod nas gotovo ne uzgaja.

Tip i oblik:

Tijelo: kratko, zbijeno i skladno oblikovano. Vrat slabo uočljiv.

Krzno: kratko, gusto, meko, a crtež mora biti ograničene i čiste boje.

Pokrovna boja i sjaj: tamnosmeđa havana boja po cijelom tijelu, na stopalima nešto zagasitija.

Donja boja: sivo plava bez svjetlih primjesa.

Glava i uši: glava krupna (robusna), uši kratke, oči crvenosvetlucave, a nokti plavi.

Zdravlje i njega: čiste noge, uši, spolni organi, dobro podrezani nokti. Ispravna i čista tetovacija radi identifikacije.

Lagane greške: lagan o pomanjkanje boje, svjetlijia prsa, svjetlijia donja boja, tamni ušni rubovi. Lagan sivi sjaj. Ostalo prema općim propisima.

Teške greške: sasvim svijetla prsa, tamno crnkasto obojenje, sivo djelujuća pokrovna boja. Ostalo prema općim propisima.

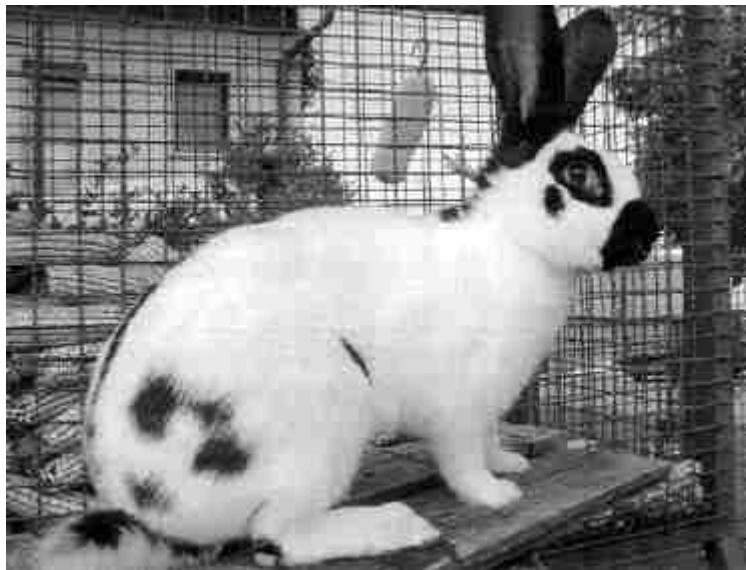
Ljubinko Duvandžija - Aco

• KUNIĆARSTVO • KUNIĆARSTVO •

UZGOJ KUNIĆA

Dragi prijatelji ! Već dugo vremena mnogo ljudi nalazi zadovoljstvo i korist u uzgoju kuzničića. U posljednje vrijeme od športskog uzgoja kunića prelazi se sve više na privredni uzgoj koji bi i kod vas trebao imati vrlo važno mjesto, a posebice u individualnoj proizvodnji. Sada kada na tržištu dolazi do pomanjkanja pojedinih vrsta mesa, a isto je dosta skupoi, a obiteljska primanja vrlo mala, ljudi pristupaju sve više uzgoju kunića čije meso je po kvaliteti iznad ostalih vrsta.

Sama proizvodnja kunića za meso, ako se pravilno postavi i rukovodi, ne iziskuje mnogo vremena ni rada, čak i za fizički slabije osobe. Isto tako ne iziskuje preveliku potrošnju tvorničke hrane, jer za kuniće se nađe hrane u svakom vrtu i obitelji, kao i u prirodi. Nadalje za uzgoj kunića potrebna je malo prostora i njime se može baviti i neiskusna osoba s pretenzijom da mu je potrebno meso za prehranu. Meso kunića je vrlo hranjivo, fine je zrnate grude, biserasto bijele boje s tankim slojem masnog tkiva. Bogato je bjelančevinama, a posjeduje malo kalorija i masti (1 kg. Mesa kunića ima svega 1952 kalorije), ali zato ima druge hranjive tvari, kao B

Njemački šarac Branka Lončara

vitamin, te mineralni fosfor i željezo. Radi većeg sadržaja bjelančevina ima i veću hranidbenu vrijednost prema drugim vrstama mesa, što je vidljivo iz tabele br 1.

Iz svih triju vrsta mesa vidljivo je da meso kunića ima najviše bjelančevina i minerala, a najmanje masti. Zato je meso kunića pogodno i zdrava hrana za dijabetičare kao i za starije osobe radi lakše probavljivosti. Isto se koristi kod ljudi koji imaju želučane smetnje, pa se može reći da je to «meso nad mesom».

Kunić je životinja koja će u jednoj godini proizvesti deset i više puta vlastitu težinu, a uz maksimalnu iskoristenost ženka može dati i 16 puta više od svoje težine. U oba slučaja uzgajivač mora izričito voditi brigu o kvalitetnoj ishrani ženke. Za početnika je vrlo važno za koju se pasminu kunića odluči i u koju svrhu. Pogledaj tabelu br. 2.

Na primjer, ženka belgijskog orija ili njemačkog šarca u normalnim uvjetima se okoti 4 puta godišnje i othrani prosječno 8 kunića u leglu. Oni su u gnijezdu 20 do 25 dana, zatim izlaze iz kotilice i uz majčino mlijeko počinju uzimati drugu hranu. Sa 42 dana možemo ih odvojiti od ženke, a ženka ide u novi pripust. Takovi kunići po odbijanju imadu u prosjeku oko 1,2 kg. žive vase i uz posebnu ishranu (granulat-smjesa) idućih 60 dana oni narastu još 2 kg. To jest u starosti 3,5 mjeseci u prosjeku imaju težinu oko 3,2 kg. Puta 8 komada je 25,60 kg. Od tih 25,60 kg iskoristivih je 55 % što iznosi 14,08 kg čistog mesa. I tako 4 okota u tijeku godine pa jedna ženka daje u prosjeku 56, 32 kg.

VRSTA KUNIĆA	MAX. TEŽINA RASPODNE ŽENKE	BR. OKOJE U GODINI	BR. KUNIĆA	TEŽINA MILADNIH TROGODIŠNJIH ŽENKOŠTA
NEFOLIJSKI ORIJAN STUT - BIJELI	6,5 - 8 kg.	4 putu	8 - 12	3 kg. - 36 kg.
NJEMACKI ŠARAC CRNO - BIJELI	6 - 7 kg.	4 putu	8 - 12	2,8 kg. - 39,6 kg.

br. 1

R. E. M. I. F. K. I. S A S T A V I %				
VRSTA MESA	VODA	BJELANČEVINA	MASTI	MINERALI
KUNIĆ	65,8%	25,5%	2,7%	4,0%
JUNKERINA	62,5	18,3	18,9	0,9
STEVENINA	54,2	13,3	34,2	0,8

br. 2

• KUNIĆARSTVO • KUNIĆARSTVO •

Njemački šarac

Čistog mesa, a uz kvalitetnu ishranu u tovu mladih kunića još i više. Naravno, u odgovarajućim uvjetima i razumnim gospodarenjem uzgajatelja može ranijim odbijanjem mladih od sise i ranijim prijustom ženke (33. dan) povećati broj raspolođivanja ženke tijekom godine (6 legala) po određenom programu.

- raspolodni materijal (ženke i mužjake) treba nabaviti od poznatih uzgajatelja kunića i to od najboljih roditelja

- mladu ženku treba prvi puta priupustiti u dobi od 7 mjeseci, a da ima najmanje 6 kg. težine žive vase

- mlađeg mužjaka prvi puta privesti ženki u dobi 8 do 10 mjeseci tada je i on spolno zreo Tu posebnu pažnju treba voditi da se ženka privodi mužjaku u kavez, a nikako obrnuto

- na svakih 7 ženki treba držati po jednog mužjaka

- za početnike se preporuča jedan mužjak na 2-3 ženke

- nikada ne pripuštati u ljetnim mjesecima jer su kunići u fazi linjanja i postaju privremeno jalovi tada je plodnost najmanja -plodnost kunića naročito je dobra

od 11. do 6. mjeseca naredne godine

- ženke se pare uz kontrolu uzgajatelja
- kontrola brednosti obavlja se 4-6 dana nakon priupusta, te ako ženka odbija mužjaka (cvili ili ga napada) to bi mogao biti znak da je breda

- ženka nosi 31-33 dana kod okotnje kunići su goli i slijepi, šestog dana dobivaju dlaku, a 9.

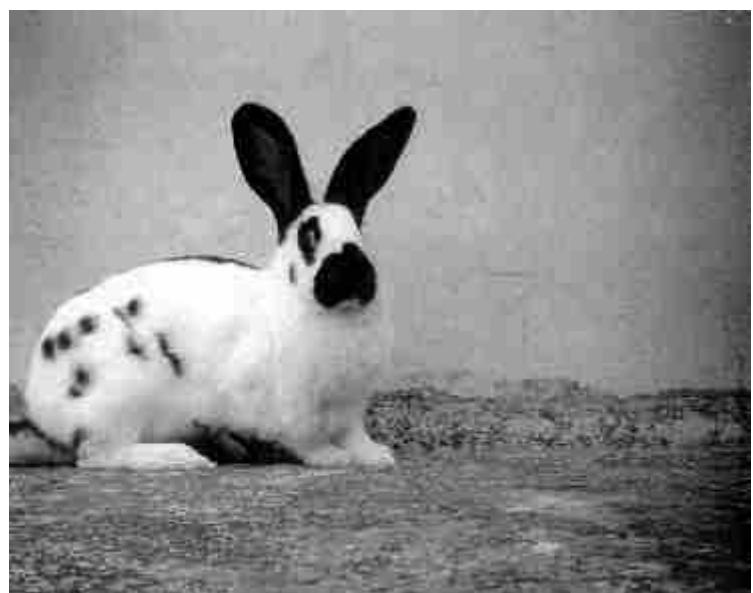
14. dana progledaju

- u leglu se ostavlja 6-8 mladih (ovisno o broju mljećnih sisara ženke)

- mužjak koji po vođenju evidencije ima slab skok ili njegovo potomstvo pokazuje slab prirast treba isključiti iz raspoloda i zamijeniti ga mladim mužjakom.

Hranidba kunića

U uzgoju kunića najvažnija je pravilna ishrana jer životinja koja nije pravilno hranjena ne daje očekivane rezultate. Dobro i pravilno hranjenje preduvijet je za održavanje dobrog zdravlja, otpornosti protiv bolesti i dobre produktivnosti kod kunića. Da bi kunići bili zdravi, da bi davali kvalitetna legla i kvalitetno meso, treba ih od malena hraniti zdravom hranom. S obzirom na raznovrsnost hrane iz prirode, kunići su biljojedi. Izvor hrane zaista je velik pa uzgajatelji uglavnom hranu uzimaju u povrtnjacima i proizvedenu u prirodi na njivama. Mali je broj uzgajatelja koji svoje kuniće hrane isključivo granulatom

Njemački šarac

• KUNIĆARSTVO • KUNIĆARSTVO •

smjesom proizvedenu u tvornici. Granulatom se isključivo hrani na farmama u brojlerskom tipu uzgoja. Hranu treba birati prema vrsti i načinu proizvodnje, a dobro izbalansirani obroci trebaju osigurati i jeftinu proizvodnju. Hranjenje kunića treba promatrati u dva dijela

- hranjenje životinja za uzdržavanje bez gubitaka težine, odnosno porasta težine
- hranjenje za rast i proizvodnju (tov)

Hrana mora sadržavati hranjive tvari kao osnovne sastojke: voda, ugljikohidrati, bjelančevine, ulja, masti, minerali i vitaminii

Veličina obroka važna je u hranidbi, jer osim što mora zadovoljiti u pogledu energije i minerala, obrok mora zadovoljiti sitost životinje. Uglavnom ne smije biti veći nego ga kunić može pojesti. Prema iskustvu, odraslotu kuniću u rasplodu potrebno je ukupno oko 140 grama hrane na dan. Ako kunići ližu hranilice, to je znak da nisu dovoljno hrane. Najzdravije je hraniti suhom hranom (sijeno i sl.), a dobro je dati i zdravu zelenu hranu, ali ne rosnu. (trava, djetelina, stočni kelj i sl.)

Suhi obrok za jednog kunića

(uobičajeni domaći obrok)

- zob.....80 gr.
- kukuruz.....15 gr.

- Ječam.....10 gr
- Suho sijeno.....35gr

Suhi obrok za bolju

produktivnost i brži rast

- zob.....60 gr.
- kukuruz.....20 gr.
- ječam.....10 gr.
- granulat.....30 gr
- suho sijeno...20 gr

Ovim obijema varijantama kuniću osigurati 2 decilitra vode na dan.

Kada se hrani zelenom travom, onda se daje sve osim sijena i vode. Što se tiče bredih ženki, njima treba u drugoj polovici bredosti (nakon 15 dana) pojačati ishranu, jer mladunci u majčinoj utrobi narastu i potrebuju sve više hranjivih sastojaka. Isto tako nakon okota ženke, bitno je ženku dobro hraniti radi same mlječnosti. Što je hrana kvalitetnija, mlječnost je veća, a onda je i prirast mladunaca veći.

Evo primjera hranidbe ženke s legлом od 8 komada mladih

- od 16 dana starosti do 42 dana do odbijanja mladih od majke

Varijanta 1.

- svježe zelena trava.....800 gr.
- kvalitetno sijeno.....50 gr.
- ječam zrno.....120 gr.
- kukuruz.....80 gr.
- uljane pogače.....20 gr.

Varijanta 2.

- kvalitetno sijeno.....300 gr.
- ječam zrno.....120 gr.
- kukuruz.....80 gr.

- uljane pogače.....20 gr.
- mrkva, repa.....300 gr

U zimsko doba umjesto vode dobro je davati mrkvu i repu, jer se kod niskih temperatura voda smrzne, a kunić u tom slučaju žeđa. No voda se kuniću može ponuditi ujutro i navečer i uzeti van iz kaveza te proliti. U jakim zimama vodu izbjegavati. Kunić liže smrznutu vodu, oštećeće usnu i nosnu šupljinu, a dolazi i do upale dišnih organa, povišene temperature, a često i do uginuća.

Nakon 42 dana mlade odvojiti u posebno pripremljen kavez za tov, a ženku treba pripremiti za novi pripust. Takvoj ženki u obrok se daje 140 grama hrane, a umjesto ječma i kukuruza daje se zob. Zob zbog toga što u njoj ima vitamina E koji kod ženke povećava nagon i daje želju za parenjem.

Što se tiče mužjaka, njega ne hraniti 4 sata prije parenja, ali mu zato obavezno dati poslije u dovoljnoj količini da životinja nadomjesti izgubljenu energiju.

Nastavak u sljedećem broju....

Branko Lončar

• OSTALO • OSTALO • OSTALO • OSTALO •

GRICKA GRANE, OBOŽAVA LJEŠNJAK

Ako već uzimamo vjevericu iz prirode, moramo biti sigurni da su je napustili njezini roditelji. Otuđivanjem od njezine porodice samo ćemo pridonijeti propadanju i mogućem istrebljivanju te divne šumske

životinje. Ostavimo ih što je moguće više za uživanje i radost budućim naraštajima

UZGOJ

S obzirom na prirodni okoliš,

moguće je uzgojiti samo u velikim kavezima, a najbolje je za to koristiti prostrane volijere. Mreže na stranama volijere moraju biti duboko ukopane u zemlju, inače će vjeverice pobjeći. U volijeri je najbolje

• OSTALO • OSTALO • OSTALO • OSTALO •

napraviti predvorje, mali ograđeni prostor u koji prvo ulazimo, a tek zatim volijeru. Za sobom obavezno zatvaramo vrata predvorja, u suprotnom, vrlo lako će nam pobjeći između nogu. U volijere je dobro postaviti kakav šuplji panj za gnijezdo i dosta granja za penjanje. Najbolje je napraviti kavez po svom ukusu, ali sa što manje plastike i sličnih materijala. Vjeverica je glodavac kojem zubi stalno rastu i kako nebi urasli u usnu šupljinu mora ih stalno trošiti grickanjem. Za to služe grane u kavezu. Ako se vjeverica drži preko zime u toplome, mora se često puštati da slobodno skakuće po stanu, inače nastaje teška bolest paraliza nogu i ljubimac može uginuti.

ISHRANA MLADIH

Najveći problem kod slučajno nađene male vjeverice u prirodi, njezina je ishrana. Može se prehraniti pomoću boćice na dudu i nekom od smjesa za dojenčad. Dobro će poslužiti i mlijeko sa žumancem ili zobena sluz sa šećerom. Kasnije joj ponudimo naribane lješnjake ili orahe, ribane kruške ili jabuke. Već u dobi od osam tjedana vjeverice jedu svu hranu kao odrasli.

ISHRANA ODRASLIH

Rado uzimaju gotovo svako voće, mrkvu, zeleno povrće, lješnjake, a osnovna hrana im je mrkva, kuhan krumpir, crni kruh, dvopek, jabuke, grožđe, sjemenke sunčokreta i, naravno, lješnjaci.

RAZMNOŽAVANJE

Vrijeme parenja je od siječnja do srpnja. Mlade nosi 38 dana. Obično koti 3-7 mладунaca, koji su slijepi 31 dan, sisaju 35-42 dana, a samostalni postaju sa 49-56 dana. Spolno su zreli sa 12 mjeseci. Dobro je pripremati

vjeverice za parenje još tijekom zime dajući im klice žitarica (ječam, i zob npr.) u hranu. Moramo paziti da u volijeru za parenje odvojimo mužjaka i ženku. Dva će se mužjaka redovito potući. U volijeru vjeverici za gnijezdo možemo ponuditi kućicu nalik onoj za prihranjivanje ptica, koju postavljamo oko 1,8 m. iznad zemlje.

Boško Beram

UDRUGA UZGAJATELJA MALIH ŽIVOTINJA "ZAGREB 1925"
ZAGREB, Ilica 421 (Žiro m. br. 2360000-1101603153)
Tajništvo: 10 000 Zagreb, Prečko 20, tel. 01/3880-579, mob. 098/ 840 757

PRIJAVNICA za 13.Državnu izložbu

PREZIME I IME IZLAGAČA _____

MJESTO I POŠT. BR. _____ **ULICA I BR.** _____

TELEFON _____ **MATIČNA UDRUGA** _____

POJEDINAČNO

KOLEKCIJA

<i>red. br.</i>	<i>naziv parfume</i>	<i>boja</i>	<i>spol</i>	<i>prsten/letovica</i>	<i>cijena</i>
<i>1.</i>					
<i>2</i>					
<i>3</i>					

**IZJAVA
IZJAVLJUJUJEM DA SU MI IZLOŽBENA PRAVILA POZNATA I DA ĆU IH SE PRIDRŽAVATI.**

POTPIS IZLAGAČA _____ **DATUM** _____

Napomena: molimo da navedete matičnu udrugu radi zbroja bodova koji konkurišu za nagradu Saveza!

UDRUGA UZGAJATELJA MALIH ŽIVOTINJA "ZAGREB 1925"

ZAGREB, Ilica 421 (Širo m. br. 2360000-1101603153)

Tajništvo: 10 000 Zagreb, Prečko 20, tel. 01/3880-579, mob. 098/ 840 757

Povodom 80.godišnjice postojanja i aktivnog djelovanja organizira:
13. DRŽAVNU I 80. JUBILARNU I MEDUNARODNU IZLOŽBU "MALIH ŽIVOTINJA" (golubova, peradi i kunića)
koja će se održati od **26.11. – 28.11.2004.** god. na ZAGREBAČKOM VELESAJMU, pav 10a, Av.Dubrovnik 15 (Južni ulaz)
(uz suorganizaciju udruge Zahok 2000")

IZLOŽBENI PRAVILNIK

1. *Pravo izlaganja imaju Udruga, klubovi i pojedinci koji se bave uzgojem malih životinja.*
2. *Izlagati se mogu samo zdravi eksponati uz predloženje veterinarske potvrde o zdravstvenom stanju.*
3. *Golubovi i perad moraju biti cijepljeni protiv kuge, kunići protiv miksosomatoze i hemoragičnih bolesti i ne smiju biti stariji od šest godina, a ptice pregledane radi klamidije (fornitose).*
4. *Golubovi, perad i ptice moraju biti prstenovali, a kunići tetovirani.*
5. *Izlaganje eksponata vrši se u kavezima organizatora, uz naknadu, na način:*
 - *golubovi 15 kn*
 - *perad velika / voljera 1 + 1 35 kn*
 - *perad patuljasta pojedinačno 15 kn*
 - *kunići 20 kn*
 - *ptice (vlastiti kavez) 10 kn*
 - *katalog 40 kn, ujedno služi izlagaču kao stalna ulaznica (svaki izlagač može u katalogu objaviti oglas i to po cijeni ulaznika-50kn, 1/2strane-100kn, 1/Istrane-200kn, dok se komercijalni oglasi plaćaju prema dogovoru sa organizatorom).*

Za hrvatske autohtone pasmine izlagači plaćaju 50% kaveznine

6. *Ocjenjivanje eksponata vrše suci Saveza sudaca malih životinja Hrvatske – prema Pravilniku. Svaki izlagač dobiva diplomu za najbolje mu ocijenjeno grlo, a izlagači čiji eksponati ostvare titulu "ŠAMPION" dobivaju i posebnu nagradu -pokal.*
7. *Prijava kolekcija za titulu "HRVATSKI MAJSTOR UZGOJA" titula se dodjeljuje za kolekciju i to: -ako u jednoj pasmini budu izložene najmanje tri kolekcije. Kolekciju čine četiri životinje jedne pasmine i jedne boje, oba spola, od kojih svaka pojedina životinja mora biti ocijenjena ocjenom najmanje vrlo dobar (93).*
Titulu dobiva izlagač kolekcije koja ima najveći zbroj bodova i za jednu pasminu dobiva je jedan izlagač brinutno se, ukoliko duže kolekcije imaju isti zbroj bodova, dodjeljuju dvije titule. Za osvajajući se titulu dodjeljuje diploma s grbom Hrvatskog saveza i organizatora.
8. *U slučaju nestanka eksponata, vlasniku pripada naknada štete, o čemu odlučuje Povjerenstvo za procjenu vrijednosti eksponata.*
9. *Prijavnice i pristojbe za kaveznicu i katalog stati na adresu:
Vrbat Ivica, Odv.L.Naletilića 3, 10020 Zagreb Tel 01/6546-551 (od 7.00-17.00 sati) ili nedjeljom na Trešnjevačkoj tržnici gosp. Jakšić ili Lokneru. Uplate pristojbi i kaveznicu ra što radun. Utruge br. 2360000-1101603153. Zadnji rok za prijavu je 31.10.2004.god. Prijavnice za koje nije izvršena uplata neće ući u katalog!*
10. *Program izložbe:*
 - *prijem eksponata četvrtak 25.11.2004. od 10 - 20sati*
 - *ocjenjivanje eksponata petak 26.11.2004. od 8 - 14sati*
 - *otvaranje izložbe petak 26.11.2004. od 14 - 20sati*
 - *trajanje izložbe subota 27.11.2004. od 8 - 20sati*
 - *.....nedjelja 28.11.2004. od 8 - 14sati*
 - *podjela nagradanedjelja 28.11.2004. od 8 - 12sati*
 - *izdavanje eksponatanedjelja 28.11.2004. od 14sati*

NAPOMENA : Skrećemo Vam pažnju da će prodaja životinja biti organizirana u nedjelju, zadnjeg dana izložbe na prostorima ispred izložbenog paviljona u ogruđenom prostoru, uz obvezu kupnje ulaznice i kataloga koji će služiti kao ulaznica za ulaz u dvoranu. Prodaja izvan tog prostora neće biti dozvoljena!

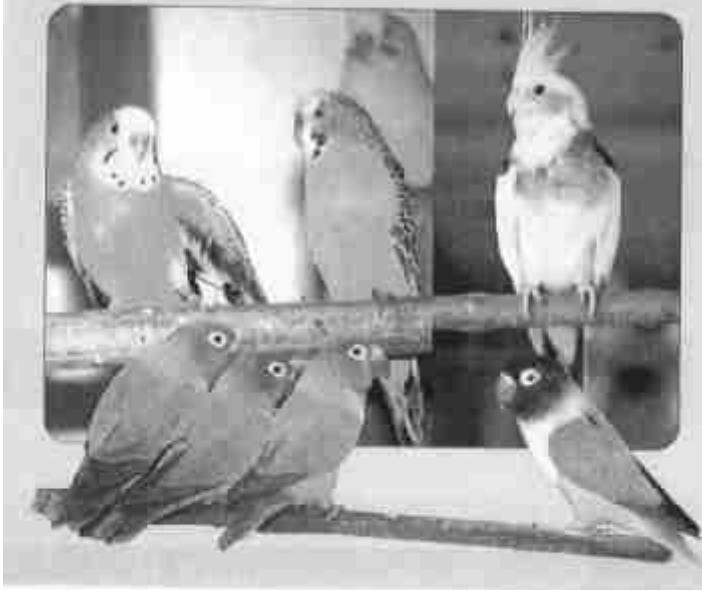
За vrijeme trajanja izložbe nije dozvoljeno izvoštenje, unošenje i bilo kakvo premještanje životinja. Izravnno se prodaje životinje kojima je istaknuta cijena u katalogu, mogu biti i menjati prije završetka izložbe uz odobrenje organizatora i obvezu uplate pristojbe u iznosu 10% istaknute i prodajne cijene.

Oglas i KUPNJA - PRODAJA

Novo!

Papige kao kućni ljubimci

Tigrice, nimfe i dražesne papige

Priručnik možete naručiti pozivom na telefon

091/ 536 1009

Put u Straubing !

Udruga za uzgoj malih životinja
«Florentinac Čepin u suradnji s Udrugom
za uzgoj i zaštitu malih životinja «Belišće»
organizira u super luksuznom autobusu put
na sajam malih životinja u Straubing.

Tijekom puta očekuju Vas mnoga ugodna
iznenadenja i to sve uz pristupačnu cijenu.
Zato, javite nam se na Tel: 031 381 214 ili
Mob: 091 723 7066, Zvonko Sušenka te na
tel: 098 438 237, Boško Beram
Zahvaljujemo na povjerenju

Put u Straubing !

Udruga uzgajatelja malih životinja «Zagreb
1925» iz Zagreba, organizira putovanje na
sajam malih životinja u Straubing te poziva
sve zainteresirane da se jave na tel: 01 388
0579, Emil Dekanić

Oglas i

KUPNJA - PRODAJA

Prodajem kingove odlične kvalitete cijele godine, plave i bijele
Josip Šimunović, P. Preradovića 29, 31 540 Donji Miholjac, tel: 031 631 075 i 031 630 550

Prodajem pomeranske gušane bijele, crne, crvene
Josip Šmidt Novska, tel: 044 601 933, mob: 098 600 507

Prodajem sisačke prevrtače crno srcaste,
Filjak Nenad, Virovitica tel: 033 721 534

Prodajemo potpuno nova klješta za tetoviranje
kunića s kompletom slova i brojeva 5 i 7 mm.
Informacije: Branko Lončar Ivanec, tel: 042 783 342

Udruga «Međimurska lastavica» iz Donje Dubrave, poklanja pet pari golubova međimurskih lastavica ozbiljnim uzgajivačima ili udrugama
Tel: 040 688 809

Prodajem karijere vrhunske kvalitete
Robert Komljenović, Novska, V. Nazora 27, tel: 044 601 786

Prodajem brodske prevrtače u više boja. Svi izvrsni u prevrtanju i eksterijeru.
Josip Komljenović, Novska, V. Nazora 27, tel 044 601 786

Prodajem američke kingove
Tel: 044 601 786

Prodajem perikere, bijele i žute
Strahija Damir, Turčićeva 11, Dekanovec, Tel.: 040/864-433

Prodajem golubove američki king
Korušić Stjepan, G. Kraljevec, Tel.: 040/866-050

Prodajem bačke prevrtače
Janković Josip, Čakovečka 54a, Nedelišće, Tel.: 040/821-174

Prodajem južnonjemačke štitaste golube,
pismonoše, pomeranske gušane bijele
Vidović Dragan, Budina 1a, Šenkovec, Tel.: 040/343-723

Prodajem tigrice i golubove paunaše
Đura Franjo, Sitnice 4, M. Središće, Tel.: 040/544-251

Prodajem golubove feleđhaški letač
Štefutlј Franjo, Čakovečka 4a, Nedelišće, Tel.: 040/821-649

Prodajem kalifornijske i novozelandske kuniće
Tomašić Stjepan, I. G. Kovačića 58, Lopatinec, Tel.: 040/855-673

Prodajem tigrice i nimfe
Šavora Josip, Fankopanska 12, Orehovica, Tel.: 040/635-604

Prodajem tigrice nimfe i male aleksandre
Goričanec Željko, Glavna 6, M. Subotica, Tel.: 040/631-931

Prodajem tigrice, nimfe, rozakolise
Krištofić Petar, J. Broza 59, Ivanovec, Tel.: 040/337-623

Prodajem patke trkačice, ruanske patke i grlice
Zadravec Marijan, Čakovečka 112, G. Hrašćan, Tel.: 040/858-620

Prodajem perad staroštajerka i posavska kukmasta kokoš
Šoltić Ivica, Preloška 21, Čakovec, Tel.: 040/364-135

Prodajem perad pasmine: plimut rock, viandote patuljaste(graoraste boje) i bantame (narandaste boje); golubove: norvič gušane (u svim bojama) i vorburger gušane! Ivica Žulj, Savska 32, 31400 Đakovo; br. tel.: 031/811-113 i br. mob.: 091/593-17-77.
Damir Horvat, Osječka 67, 44 330 Novska.

Prodajem papigice tigrice tijekom cijele godine.
Vesna Đukić-Ferenc, Posavska 3, 44330 Novska, tel: 044 601 338

Prodajem 17 vrsta papagaja tijekom cijele godine.
Ivan Moguš, A. Mihanovića 8, 44330 Novska, tel: 044 600 068.

Prodajem engleske gušane, 4 para crnih, 2 para plavih 1 par žutih.
Zlatko Menges, I.B.Mažuranić 23, 32000 Vukovar, tel. 032 410 562
Mob. 098 253 212

Prodajem brnske gušane, bijele, crvene, crne i crveno špricane.
Tel: 044 716 074

Prodajem tijekom cijele godine kokoši hrvatice kao i kingove vrhunske kvalitete.
Josip Šimunović, P. Preradovića 29, 31 540 D. Miholjac, tel: 031 631 075

Organizacijski odbor

Prodajem pomeranske gušane bijele i plave.
Zadravec Đuro, Donji Zebanec 55, tel: 040 524 064